

แผนธุรกิจ
ฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ บริษัท ปราชินอาหารสัตว์ จำกัด

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

แผนธุรกิจฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ บริษัท ปราจิ้นอาหารสัตว์ จำกัด สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความอนุเคราะห์จาก ดร. นปกรณ์ กลิ่นทอง และอาจารย์ กิตติชัย ราชมหา อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัย ผู้ให้คำแนะนำและความดูแลเอาใจใส่ในการติดตามความก้าวหน้าตลอดการดำเนินงาน อีกทั้งให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาจนสมบูรณ์ ตามรูปแบบโครงการแผนธุรกิจนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบวิชาความรู้ และประสบการณ์ ที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ต่างๆที่ได้มาจัดทำแผนธุรกิจในครั้งนี้ได้สำเร็จ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน สำหรับการอำนวยความสะดวกต่างๆ ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา การจัดการธุรกิจอาหาร วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล กราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาและเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมาตลอดหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการธุรกิจอาหาร ผู้วิจัยหวังว่าแผนธุรกิจฉบับนี้จะประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ธนวัฒน์ วงศ์ตรีสิน

แผนธุรกิจฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ บริษัท ปรารจันอาหารสัตว์ จำกัด

BUSINESS PLAN : SWINE PARENTS STOCKS

ชนวัฒน์ วงศ์ตรีสิน 5650293

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัลลภา ปิติสันต์, Ph.D., ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณ เรืองผกา, Ph.D., พันธุ์ภัทร์ เสวตภาณุวงศ์, Ph.D., กิตติชัย ราชมหา, M.Acc.

บทคัดย่อ

แผนธุรกิจฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ บริษัท ปรารจันอาหารสัตว์ จำกัดเนื่องจากปัจจุบันบริษัทมีพื้นฐานประกอบทำธุรกิจฟาร์มสุกรขุนรับสุกรหย่านมาจากฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์แล้วนำมาเลี้ยงต่อจนเป็นสุกรขุน ซึ่งเวลานี้ธุรกิจมีการขยายตัวมาก ดังนั้นทางบริษัทจึงต้องการขยายทำธุรกิจฟาร์มสุกรพันธุ์เอง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างประสิทธิภาพในการผลิตและลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย ซึ่งการจัดทำแผนธุรกิจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างแผนการตลาด การดำเนินการ การบริหารจัดการ และการเงิน รวมถึงการบริหารความเสี่ยง ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงความเป็นไปได้ทางธุรกิจ

การศึกษานี้จะทำการวิเคราะห์สถานการณ์การตลาดและโอกาสทางธุรกิจ ภายใต้เครื่องมือแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรขุน ดยการเริ่มธุรกิจด้วยทุนทะเบียนจำนวน 48,000,000 บาท สามารถสร้างมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value:NPV) เท่ากับ 7,765,955 บาทอัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return: IRR) เท่ากับ 14% และมีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) ประมาณ 4ปี 6เดือน แสดงว่าธุรกิจฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์คุ้มค่าต่อการลงทุน

คำสำคัญ: แผนธุรกิจ /สุกรพ่อแม่พันธุ์/ สุกรหย่านม

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 ประวัติและภาพรวมธุรกิจ	1
1.1 ความเป็นมาของธุรกิจ	1
1.2 โอกาส และความสำคัญ	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	2
1.5 ข้อมูลเบื้องต้นของธุรกิจ	3
1.6 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายทางธุรกิจ	3
1.7 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	4
บทที่ 2 ธุรกิจ และผลิตภัณฑ์	4
2.1 รายละเอียดของธุรกิจและผลิตภัณฑ์	4
2.2 โครงสร้างฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์	5
2.3 ข้อมูลเบื้องต้นของกระบวนการผลิต	7
บทที่ 3 กลยุทธ์การแข่งขัน และแบบจำลองทางธุรกิจ	8
3.1 การวิเคราะห์โอกาสทางธุรกิจ	8
3.2 สถานการณ์คู่แข่ง	10
3.3 การวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือแรงกดดัน 5 ประการ (Five Forces)	12
3.4 การวิเคราะห์ธุรกิจโดยใช้แบบจำลอง ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)	15
3.5 การวิเคราะห์ SWOT	17
3.6 กลยุทธ์ทางการแข่งขัน	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
	19
บทที่ 4	20
3.7 แบบจำลองทางธุรกิจ	19
แผนการตลาด	20
4.1 การวิจัยการตลาด	20
4.2 ผลการสัมพัทธ์	21
4.3 การแบ่งกลุ่ม และกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	23
4.4 การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์	24
4.5 กลยุทธ์การตลาด (6P)	25
4.6 ประมาณการรายได้	26
บทที่ 5	27
แผนการดำเนินการ	27
5.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	27
5.2 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน	27
บทที่ 6	31
แผนการบริหารและจัดการองค์กร	31
6.1 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	31
6.2 ลักษณะโครงสร้างองค์กร	31
6.3 โครงสร้างองค์กร	32
6.4 แผนการบริหารงาน	32
6.5 แผนงานด้านบุคลากร และค่าตอบแทนบุคลากร	33
6.6 ค่าใช้จ่ายการจัดตั้งสำนักงาน	34
6.7 ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	35
บทที่ 7	36
แผนการเงิน	36
7.1 เงินลงทุน	36
7.2 แหล่งที่มาของเงินทุน	37
7.3 สมมติฐานทางการเงิน	37
7.4 ประมาณการรายได้	38
7.5 ประมาณการต้นทุน	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
7.6 ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	39
7.7 งบกำไรขาดทุน	39
7.8 งบดุล	40
7.9 กระแสเงินสดอิสระ โครงการ (Free Cash Flow)	41
7.10 อัตราส่วนทางการเงิน	42
7.11 จุดคุ้มทุนและผลตอบแทนการลงทุน	43
7.12 การวิเคราะห์ผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของโครงการ	44
บทที่ 8 การบริหารความเสี่ยง	45
8.1 การจำแนกความเสี่ยง (Risk Identification)	45
8.2 การจัดการความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ (Risk Response)	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	49
ภาคผนวก ก แบบสอบถามสำรวจ	50
ภาคผนวก ข ประวัติผู้บริหาร	53
ภาคผนวก ค รายละเอียดของสถานประกอบการ	54
ภาคผนวก ง ขั้นตอนการจัดทะเบียนบริษัทจำกัด	55
ภาคผนวก จ ระบบจัดการสุกรพันธุ์หย่านม Batch Farrowing	59
ภาคผนวก ฉ ระบบการผลิตสุกรเพื่อสุขภาพ	61
ประวัติผู้วิจัย	84

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	แสดงจำนวนสุกรแยกตามประเภท และจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงสุกรในเขต 2	10
3.2	แสดงจำนวนผู้เลี้ยงสุกรพันธุ์จำแนกตามปริมาณการเลี้ยง	11
3.3	แสดงจำนวนผู้เลี้ยงสุกรขุนจำแนกตามปริมาณการเลี้ยง	12
3.4	แสดงสรุปการวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือแรงกดดัน 5 ประการ	14
4.1	แสดงกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มผู้ประกอบการที่เลี้ยงสุกรขุน	21
4.2	แสดงความคิดเห็นของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์	21
4.3	แสดงการแบ่งกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย	23
4.4	แสดงการประมาณรายได้ปีที่ 1 – ปีที่ 5	26
5.1	แสดงค่าใช้จ่ายการสร้างฟาร์มสุกรพันธุ์ และการติดตั้งอุปกรณ์	29
5.2	แสดงต้นทุนค่าพันธุ์สัตว์ และอาหารปีที่ 1-ปีที่ 5	30
6.1	แสดงสัดส่วนของผู้ถือหุ้น	31
6.2	แสดงแผนงานด้านบุคลากรและค่าตอบแทนบุคลากรปีที่ 1-ปีที่ 5	33
6.3	แสดงค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสำนักงานของ บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด	34
6.4	แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด	35
7.1	แสดงเงินลงทุนของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด	36
7.2	แสดงแหล่งที่มาของเงินทุน	37
7.3	แสดงสมมติฐานทางการเงินของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด	37
7.4	แสดงประมาณการรายได้ปีที่ 1-ปีที่ 5	38
7.5	แสดงประมาณการต้นทุนผลิตลูกสุกรหย่านมปีที่ 1-ปีที่ 5	38
7.6	แสดงค่าใช้จ่ายในการบริหารปีที่ 1- ปีที่ 5	39
7.7	แสดงงบกำไรขาดทุนปีที่ 1 – ปีที่ 5	39
7.8	แสดงงบดุลสินทรัพย์ของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด ปีที่1-ปีที่5	40
7.9	แสดงหนี้สิน และส่วนทุนของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด ปีที่1-ปีที่5	40
7.10	แสดงกระแสเงินสดอิสระ โครงการ (Free Cash Flow) ปีที่ 0 – ปีที่ 5	41
7.11	แสดงอัตราส่วนทางการเงินปีที่ 1 – ปีที่ 5	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
7.12	แสดงผลการตอบแทนลงทุนของบริษัท ปราจินอาหารสัตว์ จำกัด	43
7.13	แสดงจุดคุ้มทุนของบริษัท ปราจินอาหารสัตว์ จำกัด ปีที่ 1 – ปีที่ 5	43
7.14	แสดงกำไรสุทธิปีที่ 1-5 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของโครงการ	44

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
2.1	แสดงรายละเอียดของธุรกิจ	5
2.2	แสดงลูกค้าที่มีสุขภาพความแข็งแรง	6
2.3	แสดงกระบวนการผลิตลูกค้าของฟาร์มสุกรพันธุ์	8
3.1	แสดงแนวกันเขตควบคุมปศุสัตว์เขต 2	10
3.2	แสดง Five Force Model	14
3.3	แสดง Value Chain model	17
3.4	แสดงกลยุทธ์การแข่งขัน	20
3.5	แสดงแบบจำลองธุรกิจ	21
6.1	แสดงโครงสร้างองค์กร บริษัท ปราจันอาหารสัตว์ จำกัด	34

บทที่ 1

ประวัติและภาพรวมธุรกิจ

1.1 ความเป็นมาของธุรกิจ

เนื่องจากปัจจุบันบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด มีพื้นฐานประกอบทำธุรกิจฟาร์มสุกรขุน โดยประกอบธุรกิจการเลี้ยงสุกรขุน เพื่อขายลูกสุกรที่มีชีวิตขนาดประมาณ 100 กิโลกรัม ให้กับโรงเชือดสุกรซึ่งในเวลานี้ธุรกิจมีการขยายตัวมาก การผลิตลูกสุกรเพื่อนำมาขุนขายเป็นเรื่องที่ต้องศึกษาเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจสุกรขุน โดยทางบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด จะรับสุกรหย่านมาจากฟาร์มสุกรพันธุ์แล้วนำมาเลี้ยงต่อจนเป็นสุกรขุน ดังนั้นทางบริษัทจึงต้องการทำธุรกิจฟาร์มสุกรพันธุ์เอง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างประสิทธิภาพในการผลิต และ ลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย

ในปัจจุบันธุรกิจฟาร์มสุกรภายในความดูแลของ บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัดมีโรงเรือนสุกรที่มีความสามารถในการผลิตสุกรขุนขนาด 100 กิโลกรัม จำนวน 9,000 ตัวต่อปี และคาดการณ์ว่าในกลางปีพ.ศ. 2559 จะเติบโตขึ้นอีก 100% ดังนั้นการขยายต่อยอดธุรกิจฟาร์มสุกรพันธุ์ไปสู่การเป็นผู้ผลิตลูกสุกรเพื่อใช้ขุนขายเป็นสิ่งจำเป็น

1.2 โอกาส และความสำคัญ

สำหรับธุรกิจสุกรภายใต้การดูแลของ บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัดนั้นอยู่ใน ปศุสัตว์เขต 2 ซึ่งเป็นเขตปลอดโรคปากเท้าเปื่อย(FMD) ซึ่งปัจจุบันกรมปศุสัตว์ได้มีนโยบายผลักดันให้ปศุสัตว์เขต 2 ได้รับการรับรองจากองค์การโรคระบาดสัตว์(OIE) ซึ่งหากได้รับการรับรองดังกล่าวจะทำให้สุกรในปศุสัตว์เขต 2 มีขีดความสามารถในการส่งออกไปยังประเทศ สิงคโปร์และญี่ปุ่น จากปัจจัยดังกล่าวทำให้การขยายตัวของธุรกิจสุกรในภาพรวมของ ปศุสัตว์เขต 2 มีการขยายตัวที่สูงมาก

ปัจจุบันเขตปลอดโรคปากเท้าเปื่อยมีเพียงปศุสัตว์เขต 2 ได้แก่จังหวัด จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้วซึ่งการมีการควบคุมการ

เคลื่อนย้ายสุกรนอกเขตอย่างเคร่งครัดทำให้การข้ามเขตของลูกสุกรจากเขตอื่นเข้ามายังจังหวัดในเขต 2 เป็นไปได้ยากดังนั้น ธุรกิจฟาร์มสุกรจะต้องรับลูกสุกรที่ผลิตในเขต 2 เท่านั้น

สำหรับ บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัดได้ประกอบธุรกิจฟาร์มสุกรมาเป็นเวลากว่า 10 ปี มีความชำนาญในการบริหารจัดการ ทั้งยังมีพันธมิตรในธุรกิจที่คืออย่างบริษัท CPF จำกัด ซึ่งมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมายาวนานไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือให้ความช่วยเหลือด้านพื้นที่ทางการตลาดในภาวะฉุกเฉิน เป็นต้น

1.3 วัตถุประสงค์ในการนำเสนอแผนธุรกิจ

เพื่ออธิบายแนวคิดทางธุรกิจสำหรับฟาร์มสุกรพันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรหย่านม โดยนำมาเลี้ยงต่อในฟาร์มสุกรขุนเอง และจำหน่ายให้กับเกษตรกรที่สนใจซึ่งจะศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างกำไร และความมั่นคงของธุรกิจ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

เพื่อศึกษาธุรกิจฟาร์มสุกรพันธุ์โดยศึกษาถึงโอกาสทางธุรกิจ วิเคราะห์อุตสาหกรรม การวิจัยด้านการตลาด ขั้นตอนการดำเนินงาน การบริหารจัดการองค์กร รวมถึงขีดความสามารถในการทำกำไร

1.5 ข้อมูลเบื้องต้นของธุรกิจ

ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท

ชื่อกิจการ

บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด

รูปแบบการดำเนินธุรกิจ

บริษัท จำกัด

ที่ตั้งกิจการ

50-52 ถ.เทศบาลดารี ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี

การให้บริการ

ผลิตสุกรขายตามมาตรฐานกรมปศุสัตว์

เวลาทำการ

จันทร์ – เสาร์ เวลา 8.00 – 17.00 น.

1.6 วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายทางธุรกิจ

1.6.1 วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นผลิตสุกรเป็นที่มีคุณภาพ ปลอดภัย โรค ปลอดภัย แรงเนื้อแดง ตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ เพื่อส่งมอบให้เป็นอาหารของคนไทยอย่างยั่งยืน

1.6.2 พันธกิจ

สร้างความชำนาญในวิชาชีพ พัฒนาและสร้างมาตรฐานที่สูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอในการผลิตสุกรเป็นที่มีคุณภาพ ด้วยประสิทธิภาพในการผลิต ตอบแทนพนักงานทุกคนด้วยความเป็นธรรม และคืนประโยชน์ต่อสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

1.6.3 เป้าหมายทางธุรกิจ

1. คืนทุนในระยะเวลา 5 ปี
2. ปีแรกพัฒนาระบบงานและบุคลากรเพื่อสร้างกำไรอย่างยั่งยืน
3. ปีที่2-5 พัฒนาประสิทธิภาพงานเพื่อเพิ่มกำไรอย่างต่อเนื่อง
4. ผลิตลูกสุกร 30,000 ตัวต่อปี
5. ขายที่อายุเฉลี่ย 21 วัน น้ำหนักเฉลี่ย 7 กิโลกรัม

1.7 ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

Best Cost: บริหารต้นทุน

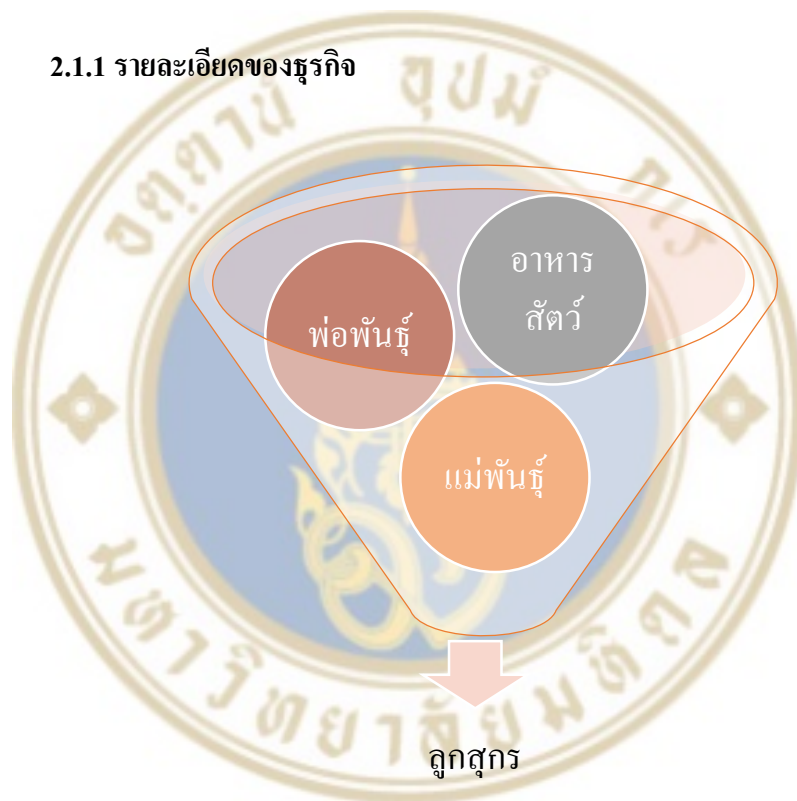
Bio Security: มาตรการป้องกันโรคระบาด

บทที่ 2

ธุรกิจ และผลิตภัณฑ์

2.1 รายละเอียดของธุรกิจและผลิตภัณฑ์

2.1.1 รายละเอียดของธุรกิจ

ภาพที่ 2.1 แสดงรายละเอียดของธุรกิจ

หลักการประกอบธุรกิจผลิตลูกสุกรเป็นธุรกิจที่มีการรับเข้าพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ โดยใช้อาหารเลี้ยงในโรงเรือนปิดเพื่อน้ำเชื้อจากพ่อพันธุ์เข้าผสมกับแม่พันธุ์โดยใช้วิธีผสมเทียมตามขั้นตอนการดำเนินงานและแผนการผลิตและส่งมอบลูกสุกรที่ผลิตได้เข้าฟาร์มที่อยู่ในการดูแลของ บริษัท ปรารจันอาหารสัตว์ จำกัด โดยมีเป้าหมายผลิตลูกสุกรให้ฟาร์มสุกรขุนในปศุสัตว์เขต 2

2.1.2 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์

ลูกสุกรที่ผลิตนั้นเป็นลูกสุกร 3 สายพันธุ์ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ถูกพัฒนาโดยบริษัท CPF จำกัดมหาชน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำเข้าพ่อพันธุ์-แม่พันธุ์จากบริษัทดังกล่าวโดยผลิตลูกสุกรส่งมอบที่อายุเฉลี่ย 21 วัน น้ำหนักเฉลี่ย 7 กิโลกรัม มีคุณภาพซากที่ดีและอัตราแลกเนื้อที่สูง ความพิเศษของลูกสุกรที่เราผลิตนั้นก็คือลูกสุกรของเราเป็นลูกสุกรปลอดโรค PRRs ซึ่งทำให้ลูกสุกรมีสุขภาพแข็งแรงมีความต้านโรคสูงและร้อยละของการสูญเสียน้อยกว่าลูกสุกรทั่วไป

ภาพที่ 2.2 แสดงลูกสุกรที่มีสุขภาพความแข็งแรง

2.1.2.1 พ่อพันธุ์สุกร : พันธุ์ CP31 อายุประมาณ 26 สัปดาห์ น้ำหนักราว 100 กก. รูปร่างดี ไหล่และสะโพกใหญ่ สามารถถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมได้ดี มี Libido (ความคึก) สูง

2.1.2.2 แม่พันธุ์สุกร : พันธุ์ CP23 เป็นแม่พันธุ์ลูกผสม 2 สายพันธุ์ อายุประมาณ 24 สัปดาห์ น้ำหนักราว 90 กก. ได้รับการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์มาอย่างดี มีรูปร่างสมส่วน ขาแข็งแรง ลำตัวยาว ให้ลูกดก

2.2 โครงสร้างฟาร์มสุกร พ่อ-แม่พันธุ์

2.2.1 โรงเรือนพ่อพันธุ์

โรงเรือนพ่อพันธุ์สุกรมีเพื่อเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์เพื่อรีดในเขื่อนนำไปผสมเทียมแม่พันธุ์โดยโรงเรือนดังกล่าวถูกออกแบบให้สะอาด ปลอดภัย และ สะดวกสบายต่อสุกรพ่อพันธุ์ด้วยโรงเรือนแบบปิดซึ่งใช้ระบบระบายอากาศแบบอุโมงค์ลม

2.2.2 โรงเรือนผสม-อุ้มท้อง

โรงเรือนผสมอุ้มท้องมีเพื่อสำหรับกิจการการผสมเทียมสุกร นอกจากนี้ยังรองรับสุกรแม่พันธุ์ที่ตั้งท้องแล้วโดยในสวนโรงเรือนผสมจะมี พ่อพันธุ์ทำหมันเพื่อกระตุ้นการเป็นสัดของแม่สุกร เพื่อประโยชน์ในการผสมเทียมสุกร

2.2.3 โรงเรือนคลอด

ใช้เพื่อเป็นโรงเรือนสำหรับทำคลอดสุกรแม่พันธุ์ที่ถึงกำหนดคลอด และ ให้แม่สุกรได้เลี้ยงลูกจนถึงหย่านม โดยในหนึ่งคอกจะประกอบได้พื้นที่สองส่วนคือ พื้นที่สำหรับแม่พันธุ์และพื้นที่สำหรับลูกสุกร

2.2.4 บ้านพักผู้จัดการฟาร์ม สัตวบาลและคนงาน

ใช้เพื่อเป็นที่พักอาศัยสำหรับบุคลากร โดยนอกจากจะมีบ้านพักแล้วยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการใช้ชีวิตในฟาร์ม และ สรรพนาการด้วย

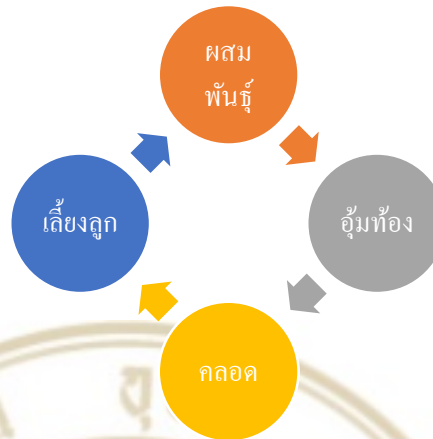
2.2.5 โรงฆ่าเชื้อ

โรงฆ่าเชื้อมีประโยชน์เพื่อป้องกันการปนเปื้อนเชื้อโรคที่อาจเป็นอันตรายต่อสุกร โดยแบ่งเป็นสามส่วน ได้แก่ ทางเข้าของ คน สิ่งของ และ รถขนส่ง

2.2.6 ระบบน้ำใช้ในฟาร์ม

ระบบน้ำใช้ในฟาร์มประกอบด้วย บ่อพักน้ำกักตะกอน บั้มผสมคลอรีน และ แทงค์น้ำแชมเปญ แล้วจึงส่งน้ำใช้ไปบริการ โรงเรือนต่างๆ รวมถึงส่วนของที่อยู่อาศัยอีกด้วย

2.3 ข้อมูลเบื้องต้นของกระบวนการผลิต

ภาพที่ 2.3 แสดงกระบวนการผลิตลูกสุกรของฟาร์มสุกรพันธุ์

2.3.1 การผสมพันธุ์

โดยการนำสุกรสาวทดแทนและสุกรหย่านมาผสมกับน้ำเชื้อที่ได้จากสุกรพ่อพันธุ์ โดยใช้วิธีการผสมเทียมด้วยเครื่องมือ AI Buddy ในการลดงาน

2.3.2 การอู่มท้อง

คือการนำสุกรที่ผสมแล้วย้ายเข้าคอกตามอายุครรภ์โดยมีโปรแกรมตรวจครรภ์ของสุกรและจัดการในกรณีเกิดปัญหาเช่น ผสมไม่ติด กลับสัด หรือ แท้ง เป็นต้น

2.3.3 การกลอด

การทำกลอดสุกรคือการดูแลสุกรที่ถึงกำหนดกลอดเมื่อลูกกลอดแล้วต้องทำการมัดและ ตัดสายสะดือลูกสุกร ในกรณีเกิดปัญหาก็มีวิธีการจัดการตามแต่กรณี เช่น กลอดยาก แม่ไม่มีแรง เป็นต้น

2.3.4 การเลี้ยงลูก

เมื่อกลอดแล้วให้แม่สุกรเลี้ยงลูกเป็นเวลา 21 วัน โดยระหว่างนี้มีการคัดแม่ที่พันธุ์ดีมีลักษณะเลี้ยงลูกดี จัดสรรลูกสุกรให้แม่เลี้ยงตามความเหมาะสม

บทที่ 3

กลยุทธ์การแข่งขันและแบบจำลองทางธุรกิจ

3.1 การวิเคราะห์โอกาสทางธุรกิจ

3.1.1 ภาพรวมธุรกิจ

การเลี้ยงสุกรนับเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้และเป็นอาชีพที่มีความสำคัญของเกษตรกรไทย โดยรูปแบบการเลี้ยงสุกรของไทยในปัจจุบันได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างชัดเจน กล่าวคือจากระบบการเลี้ยงแบบพื้นบ้านปรับเปลี่ยนมาเป็นการเลี้ยงแบบการค้า หรืออุตสาหกรรมมากขึ้น อันเป็นผลจากความก้าวหน้าทางวิชาการ และด้านเทคโนโลยีส่งผลให้สุกรมีอัตราการรอดมากขึ้น หากพิจารณาโครงสร้างการผลิตสุกรในปัจจุบัน พบว่าการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยมีรูปแบบการเลี้ยงอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ผู้เลี้ยงสุกรรายอิสระ (ประกอบด้วยฟาร์มสุกรที่ผลิตลูกสุกรขุน ฟาร์มสุกรที่ซื้อลูกสุกรขุนมาเลี้ยงเป็นสุกรขุน และฟาร์มสุกรที่ผลิตลูกสุกรเองและเลี้ยงสุกรขุน) ผู้ประกอบการสุกรแบบครบวงจรและผู้เลี้ยงสุกรพันธะสัญญากับผู้ประกอบการครบวงจรทั้งแบบรับจ้างเลี้ยงและแบบประกันราคา โดยสัดส่วนการผลิตกว่า 52.4% ยังคงเป็นการเลี้ยงสุกรในรูปแบบของผู้เลี้ยงรายอิสระขณะที่การเลี้ยงสุกรของผู้ประกอบการแบบครบวงจร มีสัดส่วนการผลิต 47.6% ของการผลิตทั้งหมด ทั้งนี้แม้ว่าสัดส่วนการผลิตในกลุ่มของผู้ประกอบการแบบครบวงจรจะอยู่ในระดับต่ำกว่ากลุ่มผู้เลี้ยงอิสระแต่ก็มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลจากการเลี้ยงสุกรที่มีการลงทุนสูงอีกทั้งธุรกิจต้องเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงค่อนข้างมาก โดยเฉพาะปัญหาด้านระดับราคาที่ผันผวน และปัญหาโรคระบาด ทำให้ผู้เลี้ยงสุกรอิสระบางรายต้องประสบกับภาวะขาดทุนและเลิกกิจการไปเป็นจำนวนมาก หรือในบางรายต้องปรับการเลี้ยงมาอยู่ในรูปแบบพันธะสัญญากับผู้ประกอบการครบวงจรแทน

ปัจจัยสนับสนุนการเติบโตของธุรกิจการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ความต้องการบริโภคอาหารโปรตีนจากเนื้อสัตว์โดยเฉพาะเนื้อสุกรปรับตัวเพิ่มขึ้นการผลิตสุกรของไทยมี

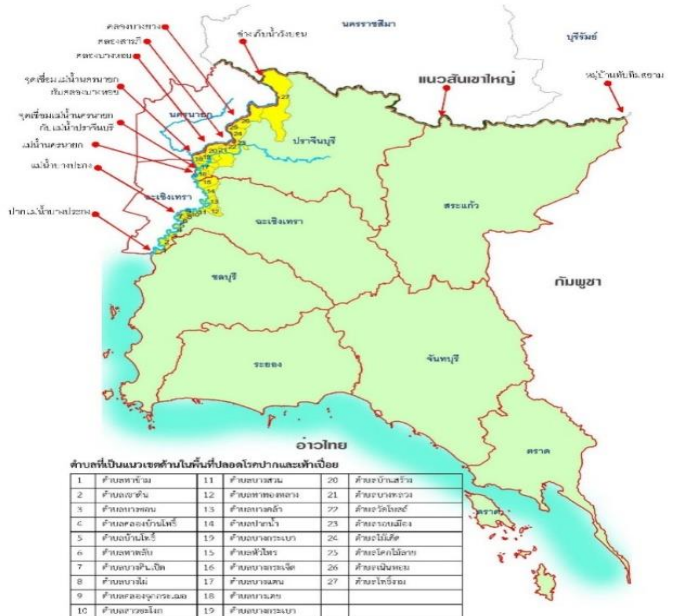
การพัฒนาทั้งด้านเทคโนโลยีการจัดการฟาร์มสุกรให้สะอาดถูกสุขอนามัย ส่งผลให้อัตราการสูญเสียต่ำลงราคาเนื้อสุกรปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งจูงใจให้ผู้เลี้ยงสุกรขยายปริมาณการผลิตมากขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเติบโตของธุรกิจราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนอาหารสัตว์โดยรวมปรับตัวสูงขึ้นการระบาดของโรคต่างๆ อาทิโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) และโรคทางระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินหายใจ (PRRS) เป็นต้นราคาเนื้อสุกรที่ปรับตัวสูงขึ้น อาจส่งผลให้ผู้บริโภคบางส่วนหันไปบริโภคสินค้าทดแทนอย่างไก่ที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่าแทนการแทรกแซงราคาของภาครัฐ ซึ่งอาจส่งผลให้กลไกราคาไม่ได้สะท้อนตามต้นทุนที่แท้จริงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต อาทิสภาพอากาศที่แปรปรวน ภัยธรรมชาติการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นต้น

(ที่มา : ข้อมูลจาก LH BANK)

3.1.2 โอกาสในอนาคตของปศุสัตว์ เขต 2

3.1.2.1 การได้รับการรับรองจาก OIE ของปศุสัตว์เขต 2

ภาพที่ 3.1แสดงแนวกันเขตควบคุมปศุสัตว์เขต 2

น.สพ.อรรถกถาว่าไทยได้ร้องขอให้ OIE เข้ามาตรวจรับรองเขตอีกครั้งภายในปี 2558 นี้ และหากผ่านการตรวจน่าจะได้ประกาศรับรองช่วงต้นปีหน้า สำหรับการควบคุมโรคในเขต 2 กรม

ปศุสัตว์ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีระเบียบให้ฝูงสุกรเลี้ยงต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรค FMD อย่างน้อย 80% ของฝูง ขณะนี้ดำเนินการได้เกือบครบ 100% ของฟาร์มทั้งหมดในเขต 2 แล้ว

ตลาดที่ไทยหวังว่าจะส่งออกเนื้อสุกรสดไปได้ คือ ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ โดยญี่ปุ่นนั้น ไทยสามารถส่งเนื้อสุกรปรุงสุกไปได้อยู่แล้ว หลังจัดทำเขตปลอดโรค FMD ไทยจะต้องผ่านการรับรองจาก OIE ให้ได้ก่อนจึงจะเข้าสู่การเจรจาการค้า ดังนั้นตอนนี้คงยังพูดถึงเรื่องคำสั่งซื้อไม่ได้ (ที่มา: ประชาชาติธุรกิจ)

3.1.2.2 ประชาคมอาเซียน

หากพิจารณาจากปัจจัยภูมิศาสตร์แล้วพบว่า เขต 2 เป็นเขตที่มีโอกาสในการส่งออกผ่านชายแดนกัมพูชามากที่สุดเนื่องจากพื้นที่เขต 2 เป็นพื้นที่ปลอดโรคปากเท้าเปื่อย ดังนั้นการเคลื่อนย้ายสุกรผ่านพื้นที่นี้จึงมีอุปสรรค ประกอบกับเขต 2 เป็นเขตที่มีการเลี้ยงสุกรเป็นอันดับ 2 ของประเทศอีกด้วย ดังนั้น ปศุสัตว์เขต 2 จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีที่สุดในการส่งออกผ่านฝั่งชายแดนกัมพูชา

3.2 สถานการณ์คู่แข่ง

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนสุกรแยกตามประเภท และจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงสุกรในเขต 2

	พ่อพันธุ์ (ตัว)	แม่พันธุ์ (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	สุกรขุน (ตัว)	ลูกสุกรขุน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	รวม เกษตรกร
เขต 2	10318	165428	775	1180059	357778	2923	3119
สมุทรปราการ	1	1	1	13	0	2	2
ชลบุรี	2831	58018	92	514146	199794	218	238
ระยอง	163	7916	33	95777	17575	97	112
จันทบุรี	234	11209	74	65241	4942	136	163
ตราด	61	548	21	22044	9249	77	88
ฉะเชิงเทรา	5484	47731	109	227270	50071	270	327
ปราจีนบุรี	1167	27853	99	159906	63389	237	254
นครนายก	113	6344	20	46544	995	65	71
สระแก้ว	264	5808	326	49118	11763	1821	1864

จากตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่า ในเขต 2 มีเกษตรกรทั้งหมด 3,119 ราย และเลี้ยงสุกรขุนอย่างเดียว 2,344 ราย เลี้ยงสุกรพันธุ์อย่างเดียว 196 ราย และมีเกษตรกรที่เลี้ยงทั้ง สุกรขุนและสุกรพันธุ์ 579 ราย

หากพิจารณาในจังหวัดปราจีนบุรีจะพบว่ามีเกษตรกรทั้งหมด 254 ราย และเลี้ยงสุกรขุนอย่างเดียว 155 ราย เลี้ยงสุกรพันธุ์อย่างเดียว 17 ราย และมีเกษตรกรที่เลี้ยงทั้ง สุกรขุนและสุกรพันธุ์ 82 ราย

หากพิจารณาในจังหวัดฉะเชิงเทราจะพบว่ามีเกษตรกรทั้งหมด 327 ราย และเลี้ยงสุกรขุนอย่างเดียว 218 ราย เลี้ยงสุกรพันธุ์อย่างเดียว 57 ราย และมีเกษตรกรที่เลี้ยงทั้ง สุกรขุนและสุกรพันธุ์ 52 ราย

หากพิจารณาในจังหวัดนครนายกจะพบว่ามีเกษตรกรทั้งหมด 71 ราย และเลี้ยงสุกรขุนอย่างเดียว 51 ราย เลี้ยงสุกรพันธุ์อย่างเดียว 6 ราย และมีเกษตรกรที่เลี้ยงทั้ง สุกรขุนและสุกรพันธุ์ 14 ราย

หากพิจารณาในจังหวัดสระแก้วจะพบว่ามีเกษตรกรทั้งหมด 1,864 ราย และเลี้ยงสุกรขุนอย่างเดียว 1,538 ราย เลี้ยงสุกรพันธุ์อย่างเดียว 43 ราย และมีเกษตรกรที่เลี้ยงทั้ง สุกรขุนและสุกรพันธุ์ 283 ราย

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนผู้เลี้ยงสุกรพันธุ์จำแนกตามปริมาณการเลี้ยง

	สุกรพันธุ์	เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรพันธุ์(คริวเรือน)				รวม (คริวเรือน)
	(ตัว)	1-50 ตัว	51-500ตัว	501-5000ตัว	>5000ตัว	
เขต 2	175746	523	185	62	5	775
สมุทรปราการ	2	1	0	0	0	1
ชลบุรี	60849	13	53	25	1	92
ระยอง	8079	11	19	3	0	33
จันทบุรี	11443	45	26	2	1	74
ตราด	609	19	2	0	0	21
ฉะเชิงเทรา	53215	24	67	15	3	109
ปราจีนบุรี	29020	70	17	12	0	99
นครนายก	6457	16	1	3	0	20
สระแก้ว	6072	324	0	2	0	326

จากข้อมูลในตารางที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่า สุกรพันธุ์ในจังหวัดชลบุรีมีจำนวนสูงซึ่งโดยมากเป็นของเกษตรกรรายกลางที่เลี้ยงสุกรพันธุ์ 501-5,000 ตัว ถึง 25 คริวเรือน และเกษตรกรใหญ่ที่เลี้ยงสุกรพันธุ์ 51-500ตัว 1 คริวเรือน ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้มีสุกรพันธุ์ ในครอบครองมากกว่าครึ่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี

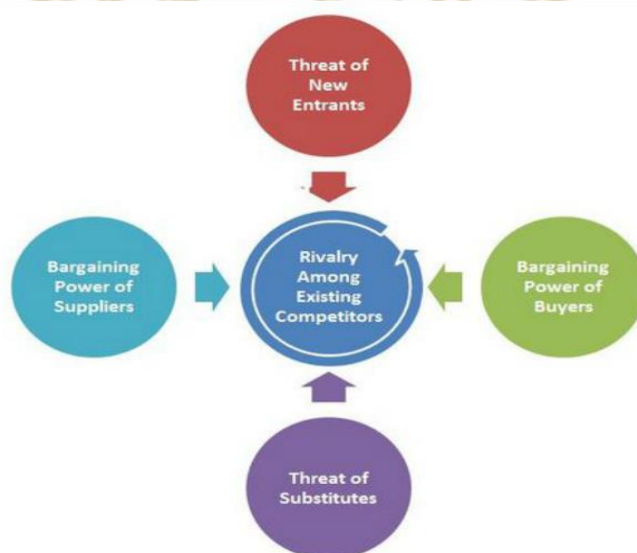
คู่แข่งในจังหวัดปราจีนบุรี และ ฉะเชิงเทรา เป็นคู่แข่งที่สำคัญที่สุดเนื่องจากภูมิศาสตร์เป็นสองจังหวัดที่ติดกัน พื้นที่ตลาดที่เชื่อมเกี่ยวกับของสองจังหวัดนี้คือพื้นที่จังหวัดนครนายก และ สระแก้ว หากพิจารณาในจังหวัดฉะเชิงเทราพบว่ามีปริมาณสุกรพันธุ์มากเป็นอันดับ

2 รองจากจังหวัด ชลบุรี ซึ่งในจังหวัดฉะเชิงเทรามีสุกรพันธุ์ 53,215 ตัว โดยกว่าครึ่งของสุกรพันธุ์มาจาก ครัวเรือนที่มีสุกรพันธุ์ 501-5,000 ตัวซึ่งมี 15 รายและ เกษตรกรรายใหญ่ที่มีสุกรพันธุ์ มากกว่า 5,000 ตัว 3 รายหากพิจารณาในจังหวัดปราจีนบุรีพบว่ามีปริมาณสุกรพันธุ์มากเป็นอันดับ 3 รองจากจังหวัด ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา ซึ่งในจังหวัดปราจีนบุรีมีสุกรพันธุ์ 29,020 ตัว โดยกว่าครึ่งของสุกรพันธุ์มาจาก ครัวเรือนที่มีสุกรพันธุ์ 501-5,000 ตัวซึ่งมี 12 ราย

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนผู้เลี้ยงสุกรขุนจำแนกตามปริมาณการเลี้ยง

	สุกรขุน (ตัว)	เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุน(ครัวเรือน)				รวม (ครัวเรือน)
		1-50 ตัว	51-500ตัว	501-5000ตัว	>5000ตัว	
เขต 2	1537837	2169	322	379	53	2923
สมุทรปราการ	13	2	0	0	0	2
ชลบุรี	713940	28	79	81	30	218
ระยอง	113352	17	18	60	2	97
จันทบุรี	70183	57	43	34	2	136
ตราด	31293	34	26	17	0	77
ฉะเชิงเทรา	277341	96	102	62	10	270
ปราจีนบุรี	223295	143	16	71	7	237
นครนายก	47539	27	10	26	2	65
สระแก้ว	60881	1765	28	28	0	1821

3.3 การวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือแรงกดดัน 5 ประการ (Five Force Analysis)

ภาพที่ 3.2 แสดงFive Force Model

3.3.1 การแข่งขันภายในอุตสาหกรรม (Rivalry among Current Competitors)

การเลี้ยงสุกรในปัจจุบันอาจเรียกได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมมากกว่าเกษตรกรรมเพราะเนื่องจากมีขนาดที่ใหญ่กว่าระดับครัวเรือนและมีการจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งปัจจุบันการแข่งขันในอุตสาหกรรมการผลิตลูกสุกรปัจจุบัน มีราคากลางที่ผู้ประกอบการยึดถือขึ้นลงตามสภาวะตลาดสินค้าเหมือนกันในทางกายภาพ ดังนั้นสินค้านั้นเป็นที่แน่ใจได้ว่าขายได้แน่นอนแต่หากสภาวะในตลาดมีการผลิตมากขึ้นส่งผลให้ราคาทั้งตัวต่ำลง เมื่อราคาต่ำกว่าต้นทุนแล้วจะส่งผลผู้ที่บริหารต้นทุนได้ดีกว่า และสายป่านยาวกว่าเป็นผู้รอดในอุตสาหกรรม ซึ่งสภาวะปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมเลี้ยงสุกรขึ้นอย่างต่อเนื่องและยังมีโอกาสต่อไปอีกในระยะยาวเนื่องจากพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตปลอดโรคปากเท้าเปื่อยทั้งยังมีพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเลี้ยงสุกรอีกด้วยดังนั้นการแข่งขันในอุตสาหกรรมการผลิตลูกสุกรจึงอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรง

3.3.2 อำนาจการต่อรองของลูกค้า (Bargaining Power of Customer)

ปัจจุบันการบริโภคสุกรมีการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องดังนั้นลูกค้าซึ่งเป็นผู้เลี้ยงสุกรจำเป็นต้องการลูกสุกรเพิ่มขึ้นทุกปีทั้งยังมีข้อจำกัดทางด้านกฎหมายในการเคลื่อนย้ายสัตว์ดังนั้น ลูกค้ามีทางเลือกน้อยมากเพราะต้องซื้อลูกหมูเข้าเลี้ยงเพื่อทำกำไร และลูกสุกรที่ผลิตได้ต่างมียอดตั้งซื้อจากลูกค้าที่ซื้อขายเป็นประจำอยู่แล้วประกอบกับธุรกิจของเราก็มีส่วนของการผลิตสุกรเช่นกันทำให้มีความยืดหยุ่นสูง ดังนั้น ลูกค้าแทบไม่มีอำนาจต่อรองเลย

3.3.3 อำนาจต่อรองของผู้ขาย (Suppliers Bargaining Power of Suppliers)

ปัจจุบันสุกรพ่อแม่พันธุ์สามารถหาซื้อได้หากมีการติดต่อและวางแผนล่วงหน้า ซึ่งบางครั้งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องรอสินค้าเพราะสุกรเป็นปศุสัตว์ดังนั้นการผลิตอาจหมายถึงการวางแผนที่ต้องรอสินค้าถึงครึ่งปีในส่วน พ่อและแม่พันธุ์นี้ วัตถุประสงค์หลักอีกอย่างคืออาหารสัตว์ซึ่งปัจจุบันอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงมีผู้เล่นรายใหม่รายใหญ่เข้ามาหาช่องทางเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาดดังนั้นเป็นผลดีกับผู้ประกอบการฟาร์มที่จะมีอาหารสัตว์ให้เลือกมากและได้รับบริการที่ดี เป็นต้น

3.3.4 ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน (Threat of Substitute Products or Services)

สุกรเป็นสินค้าเกษตรซึ่งถือว่าเป็นสินค้าที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภคโปรตีนเป็นหัวใจหลักดังนั้นการบริโภคสุกรสามารถทดแทนได้ด้วยสัตว์เศรษฐกิจประเภทอื่นเช่น เนื้อไก่ เนื้อวัว ไข่ สัตว์น้ำ เป็นต้นหากเนื้อสุกรแพงอาจทำให้ผู้บริโภคหันไปบริโภคโปรตีนประเภทอื่นแทนได้ง่าย โดยเฉพาะช่วงที่เศรษฐกิจภายในประเทศอยู่ในช่วงชะลอตัวอาจทำให้การบริโภคสุกรลดลง

3.3.5 ภัยคุกคามจากผู้แข่งขันรายใหม่ (Threat of New Entrants)

ธุรกิจผลิตลูกสุกรเป็นธุรกิจที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรสูง เงินทุนหมุนเวียนสูง ยังต้องมีประสบการณ์และความชำนาญในด้านการจัดการและพันธุ์สัตว์ และต้องเข้าถึงลูกค้าได้ด้วย ดังนั้นการเข้ามาทำธุรกิจผลิตลูกสุกรจึงมีกำแพงที่หนาและสูงสำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามาเล่นในอุตสาหกรรมนี้

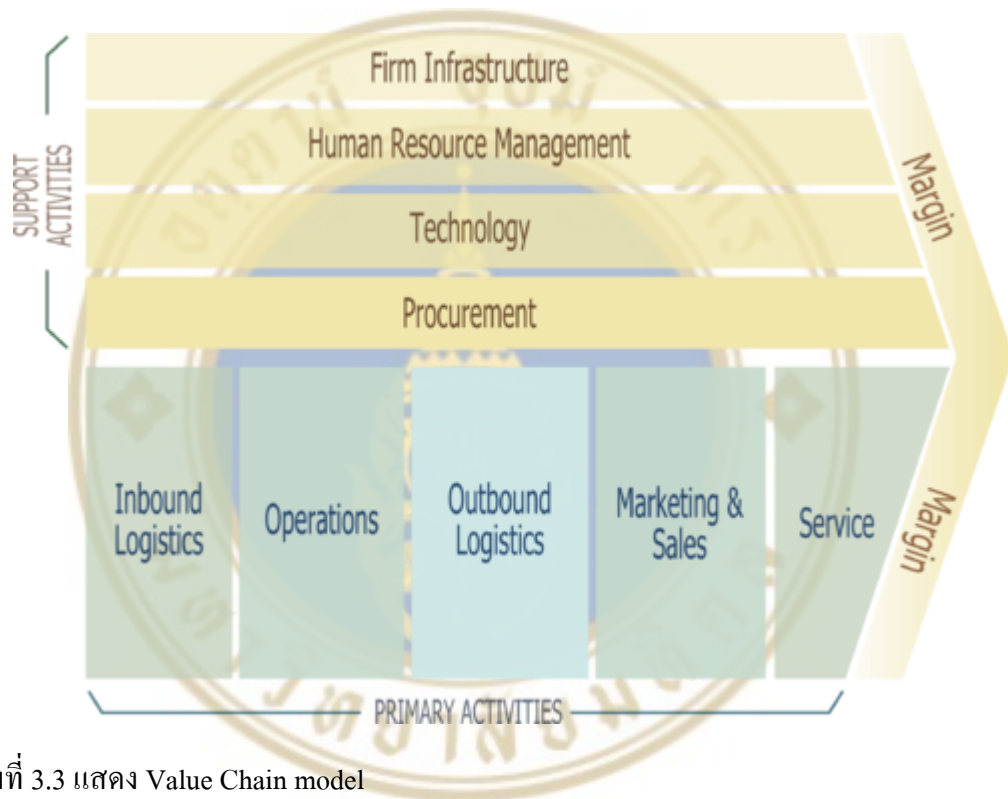
สรุปการวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือแรงกดดัน 5 ประการ

ตารางที่ 3.4 แสดงสรุปการวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือแรงกดดัน 5 ประการ

	ปัจจัยประกอบการวิเคราะห์	ผลกระทบ
การแข่งขันภายในอุตสาหกรรม	-ไม่แย่งลูกค้า -มีลูกค้าที่แน่นอน -ไม่แข่งที่ราคาแต่แข่งที่ต้นทุน	บวก
อำนาจการต่อรองของลูกค้า	-ขายเท่าที่ผลิต -ลูกค้าจำเป็นต้องรับซื้อลูกสุกรเพื่อทำกำไร	บวก
อำนาจการต่อรองของผู้ขาย	-พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ซื้อยากมีจำกัดและต้องสั่งล่วงหน้า -อาหารสัตว์ซื้อง่าย	ลบ
ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน	-สินค้าโปรตีนมีหลากหลาย	ลบ
ภัยคุกคามจากผู้เล่นรายใหม่	-ลงทุนสูง -เงินทุนหมุนเวียนสูง -ใช้ความชำนาญสูง	บวก

เห็นได้ชัดว่าการปัจจัยการแข่งขันภายในอุตสาหกรรม ปัจจัยอำนาจต่อรองของลูกค้า และปัจจัยภัยคุกคามจากผู้เล่นรายใหม่ ส่งแรงบวกให้กับธุรกิจของเรา แม้จะมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจอยู่บ้างอย่าง ปัจจัยอำนาจต่อรองของผู้ขาย และ ภัยจากสินค้าทดแทน แต่ก็เล็กน้อยและไม่รุนแรงนัก

3.4 การวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือ Value Chain

ภาพที่ 3.3 แสดง Value Chain model

3.4.1 Primary activities

3.4.1.1 Inbound logistics

- ธุรกิจอยู่ในพื้นที่ซึ่งสะดวกต่อการรับสุกรพ่อแม่พันธุ์
- สามารถรับอาหารสัตว์ได้อย่างตรงเวลาและสม่ำเสมอ
- มีไซโลสำหรับรับรองอาหารและเก็บเพื่อใช้ในโรงเรือน

3.4.1.2 Operations

- ใช้การผลิตระบบชุด(batch farrowing)
- มีมาตรฐานฟาร์มจากกรมปศุสัตว์

- โรงเรือนสุกรที่รองรับสุกร on production 1200 ตัว
- มีโรงพ่นสปเรย์ฆ่าเชื้อก่อนเข้าฟาร์ม
- มีโรงอาบน้ำก่อนเข้าฟาร์ม

3.4.1.3 Outbound logistics

- ลูกสุกรหย่านมอายุ 21 วัน น้ำหนักเฉลี่ย 7 กิโลกรัม 500-600 ตัวต่อ

สัปดาห์

3.4.1.4 Marketing and Sales

- มีฐานลูกค้าเดิม

3.4.1.5 Service

- มีบริการขนส่ง
- ระบบตรวจสอบย้อนกลับเพื่อรับประกันสินค้า

3.4.2 Support Activities

3.4.2.1 Firm Infrastructure

- มี 3 แผนกได้แก่ ฝ่ายบัญชี ฝ่ายขาย และฝ่ายผลิต
- ที่ดินประกอบกิจการอยู่ในพื้นที่ซึ่งเอื้อกับธุรกิจด้วยปัจจัย ไร้กระบาด น้ำ

อากาศ และราคา

3.4.2.2 Human Resources

- การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ที่ทำให้ turnover ต่ำ
- พื้นที่ใกล้ชายแดนกัมพูชาทำให้แรงงานกัมพูชาเพียงพอสม่ำเสมอ
- มีการอบรมความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการจัดการฟาร์มสม่ำเสมอ

3.4.2.3 Technology

- การใช้โรงเรือนปิด ระบบระบายอากาศแบบ อุโมงค์ลม
- ใช้เครื่องควบคุมอุปกรณ์โรงเรือนอัตโนมัติ
- ใช้ระบบ Auto Feed

3.4.2.4 Procurement

- คู่ค้าติดต่อกับขายต่อกันเป็นเวลานานทำให้การเจรจาเป็นไปอย่างรวดเร็ว

และสะดวกรวดเร็ว

3.5 การวิเคราะห์ธุรกิจด้วยเครื่องมือ SWOT Analysis

3.5.1 จุดแข็ง (Strengths)

- เป็นการขยายธุรกิจแบบ Backward Integrate ได้ประโยชน์ของการประหยัดจากขนาดในเรื่องอาหารสัตว์ และสามารถสร้างความยืดหยุ่นในการขายสินค้าได้ด้วย
- พื้นที่ของธุรกิจเป็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการแข่งขัน คือ ดันทุนที่ดินถูก อุดมสมบูรณ์ด้วยน้ำ และ เนื่องจากเป็นพื้นที่ราบสูงจึงไม่ประสบปัญหาน้ำท่วม
- มีต้นทุนในการทำประชาวิจารณ์ที่ถูกเนื่องจากเป็นคนที่มีพื้นเพในพื้นที่เขตจังหวัดปราจีนบุรี
- สามารถสร้างโรงเรียนด้วยต้นทุนที่ถูกเนื่องจากใช้ช่างก่อสร้างโดยไม่ใช้ผู้รับเหมา

3.5.2 จุดอ่อน (Weakness)

- กิจการถือว่าเป็นผู้เลี้ยงสุกรอิสระขนาดกลางซึ่งส่งผลให้ต้องพึ่งพาบริษัทใหญ่ในด้านนวัตกรรมและความรู้เชิงวิชาการ
- ขาดประสบการณ์ในการทำงานกับคน Gen Y ทำให้คน Gen Y ในตำแหน่งสัตว์บาลอยู่กับเราได้ไม่นาน
- ขาดระบบการกระจายอำนาจจึงทำให้เป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการ

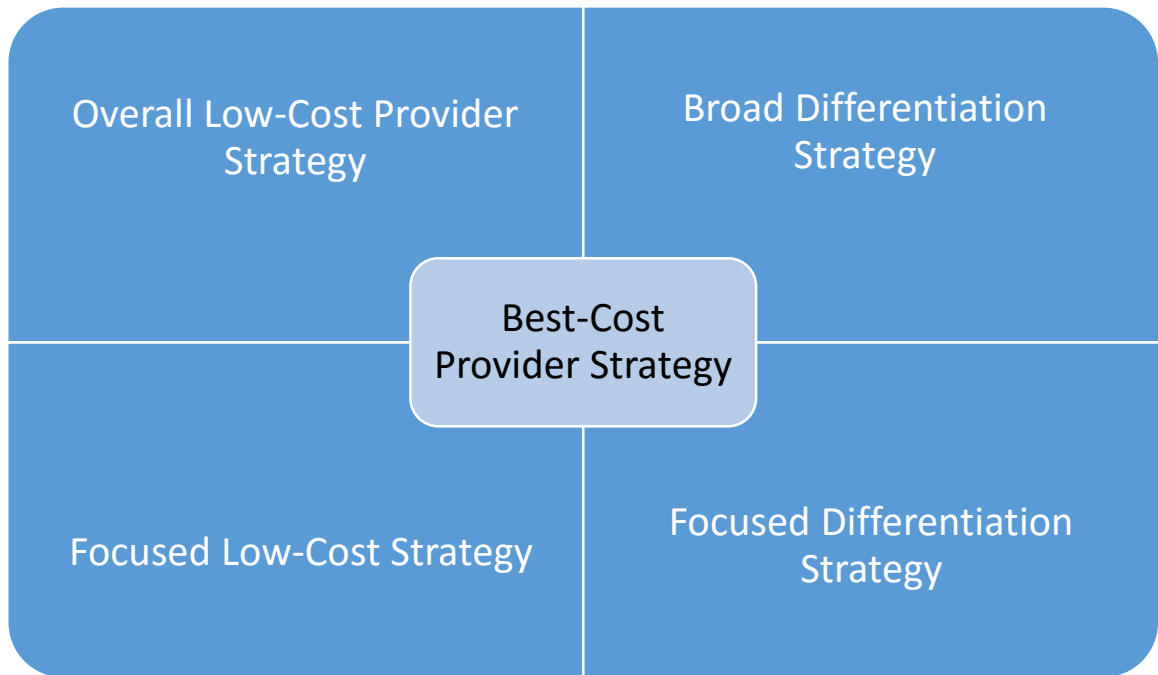
3.5.3 โอกาส (Opportunities)

- กิจการอยู่ในพื้นที่เขต 2 ซึ่งเป็นภูมิศาสตร์ที่ดีที่สุด3 ประการคือ ขายในพื้นที่ ขายนอกพื้นที่ และส่งออกต่างประเทศ
- การบริโภคสุกรที่เติบโตขึ้นต่อเนื่อง
- มีการเปิดเสรีการค้าในประชาคมอาเซียน

3.5.4 อุปสรรค (Threats)

- สินค้าทดแทนคือโปรตีนต่างๆ อาทิ เนื้อไก่ ไข่ สัตว์น้ำ ที่มีราคาถูกกว่า

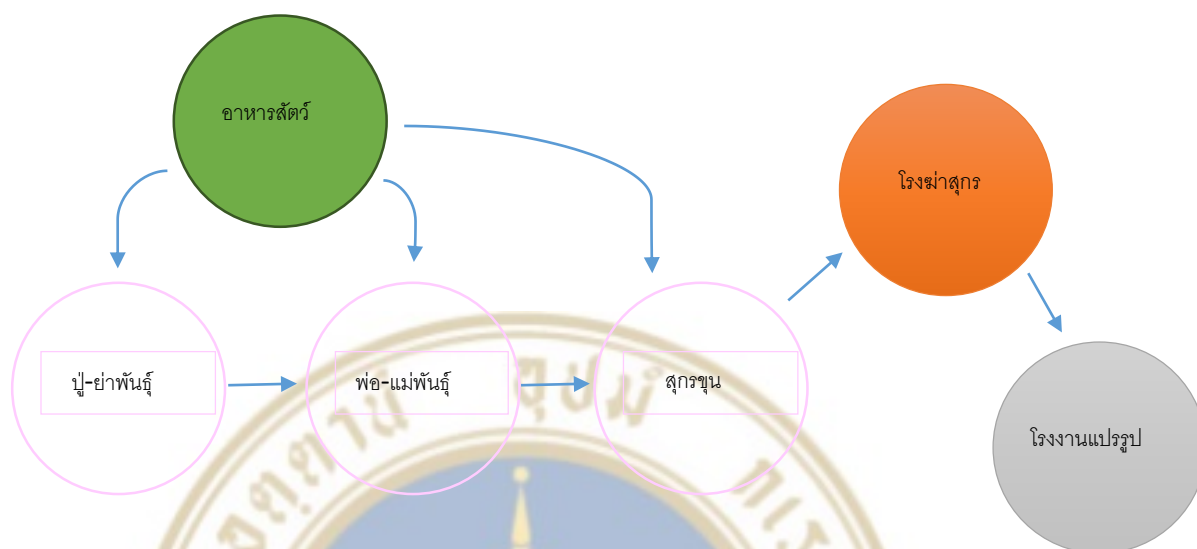
3.6 กลยุทธ์การแข่งขัน

ภาพที่ 3.4 แสดงกลยุทธ์การแข่งขัน

ในภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมผลิตลูกสุกรนั้น บริษัท ปรารจันอาหารสัตว์ จำกัด ใช้กลยุทธ์ Focus Low-Cost Provider Strategy ที่มุ่งผลิตสินค้าในต้นทุนที่ต่ำที่สุด แต่สร้างสินค้าและบริการที่ดีที่สุดให้กับลูกค้าเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันที่ยั่งยืน โดยมุ่งจุดสนใจ(Focus) ที่กลุ่มผู้เลี้ยงสุกรรายกลางและรายย่อย

3.7 แบบจำลองธุรกิจ

ภาพที่ 3.5 แสดงแบบจำลองธุรกิจ

ธุรกิจการผลิตลูกสุกรนั้นคือการเลี้ยงสุกรพ่อ-แม่พันธุ์เพื่อให้ได้ลูกสุกรนั่นเอง โดยลักษณะการประกอบกิจการจะเริ่มต้นจากการสั่งซื้อ พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ มาเลี้ยง ทำการผสมเทียม โดยใช้ขั้นตอนการจัดการตามคู่มือฟาร์ม แล้วจึงขายลูกสุกรทั้งหมดให้กับฟาร์มสุกรขุน

บทที่ 4

แผนการตลาด

4.1 การวิจัยการตลาด

ในการวิจัยการตลาดครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงรูปแบบการซื้อขยาลูกสุกร ปัจจัยวัดคุณภาพของลูกสุกร รวมถึงการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างรูปแบบการทำผลิตภัณฑ์และบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าอย่างสูงสุด โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ(In-depth Interview) 2 กลุ่ม คือ เกษตรกรอิสระ และ บริษัท เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อลูกสุกรและนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการตลาดต่อไป

4.1.1 วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการ

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้คุณภาพของลูกสุกร ความพึงพอใจในการค้าขาย ข้อจำกัดต่างๆในการค้าขาย และปัจจัยอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ วางกลยุทธ์ทางการตลาด ได้แก่ STP

เพื่อสร้างส่วนผสมทางการตลาด(Marketing Mix) เนื่องจากลูกสุกรเป็นสินค้าที่มีลักษณะทางกายภาพที่ไม่แตกต่าง บริษัท ปราจันอาหารสัตว์ จำกัด จึงใช้ 6P model อันได้แก่ Product Price Place Promotion Personal Process ในการทำส่วนผสมทางการตลาด

4.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการ

การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรขุนนั้นเราแบ่งเป็นสองราย คือ บริษัท 1 ราย ผู้เลี้ยงสุกรอิสระ 2 ราย แบ่งเป็นรายใหญ่ที่มีสุกรมากกว่า 5,000 ตัว 1 ราย รายกลางซึ่งมีสุกรระหว่าง 501-5,000 ตัว 2 รายและรายย่อยซึ่งมีสุกรระหว่าง 50-500 ตัว 4 ราย โดยสัมภาษณ์เชิงลึก

4.2 ผลการสัมภาษณ์

ตารางที่ 4.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มผู้ประกอบการที่เลี้ยงสุกรขุน

ลำดับที่	ชื่อบริษัท/ชื่อ เกษตรกร	จำนวนสุกรขุนที่เลี้ยง (ตัว)	ลักษณะการประกอบธุรกิจ
1	บริษัท A	มากกว่า 10,000	เป็นบริษัทครบวงจร
2	เกษตรกร B	8,000	เกษตรกรอิสระรายใหญ่
3	เกษตรกร C	3,000	เกษตรกรอิสระรายกลาง
4	เกษตรกร D	2,000	เกษตรกรอิสระรายกลาง
5	เกษตรกร E	500	เกษตรกรอิสระรายย่อย
6	เกษตรกร F	300	เกษตรกรอิสระรายย่อย
7	เกษตรกร G	250	เกษตรกรอิสระรายย่อย
8	เกษตรกร H	250	เกษตรกรอิสระรายย่อย

4.2.1 ความคาดหวังของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์

แสดงความคาดหวังของลูกค้าเป้าหมายต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งหมายถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของลูกสุกรต่อความรู้ของลูกค้า ซึ่งพบว่า ปัจจุบันลูกสุกรมีขายในตลาดอยู่ 2 แบบคือ สุกรอนุบาล(อายุ 8-10 สัปดาห์) และลูกสุกรหย่านม(อายุ 3-4 สัปดาห์) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงความคาดหวังของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์

ลูกค้า	ความคาดหวังต่อลูกสุกรหย่านม
บริษัทครบวงจร	พันธุ์ดีโตได้ไว มีอัตราแลกเนื้อต่ำปลอดโรค และเลี้ยงง่ายสามารถทนทานต่อโรค และสภาพอากาศ
เกษตรกรอิสระรายใหญ่	พันธุ์ดีปลอดโรค มีลักษณะทางกายภาพสมบูรณ์(ขนสั้น หลังเต็ม)
เกษตรกรอิสระรายกลาง	น้ำหนักลูกสุกรสม่ำเสมอโตไว และแข็งแรงไม่ท้องเสีย ไม่อ่อนเพลีย
เกษตรกรอิสระรายย่อย	แข็งแรง ปลอดโรคกินอาหารเก่ง และแข็งแรง

หมายเหตุ: ในด้านของบริษัทครบวงจร และ เกษตรกรรายใหญ่ มีการผลิตใช้เองด้วยขายด้วยจึงมีมุมมองของการเป็นผู้ขายด้วย

4.2.2 โครงสร้างราคา

ลูกสุกรจัดเป็นสินค้าเกษตรที่มีการกำหนดราคากลางจากสมาคมผู้เลี้ยงสุกร ดังนั้นจึงขออธิบายโครงสร้างราคาตามประกาศดังต่อไปนี้

ราคาลูกสุกรประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ ค่าพันธุ์ น้ำหนัก และ ค่าวัคซีนซึ่งค่าวัคซีนเป็นราคาที่ตกลงกันเองระหว่างผู้ค้า

4.2.3 การจัดจำหน่ายและขนส่ง

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรพบว่าการจัดจำหน่ายและขนส่งโดยมากเป็นลักษณะที่ลูกค้ามารับลูกสุกรที่หน้าฟาร์มแต่ก็มีบ้างที่มีการจัดส่งให้ในกรณีที่ฟาร์มลูกค้าอยู่ในพื้นที่รัศมีไม่เกิน 20 หรือ 30 กิโลเมตร ทั้งนี้มีค่าจัดส่งซึ่งตามแต่ตกลง

4.2.4 การส่งเสริมการขาย

โดยมากแล้วการส่งเสริมการขายสำหรับลูกสุกรเกิดขึ้นน้อยมากๆแต่จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีสภาวะลูกสุกรล้มตลาคจะมีการทำโปรโมชันเพื่อกระตุ้นยอดขายให้เพิ่มขึ้นเช่น ทำวัคซีนให้ฟรีขนส่งฟรี เป็นต้น

4.2.5 ข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

บางครั้งการค้าขายอาจประสบปัญหาบ้างเช่น สุกรผิดมาตรฐาน ก็จะมีการเคลมเกิดขึ้นโดยปัจจัยต่อไปนี้ 1.ใส่เล็อน ตายหลังจากส่งมอบภายใน 3 วันหรือ พบว่าขาเจ็บ เป็นต้น แต่ทว่าบางครั้งการพิสูจน์ว่าเกิดจากความผิดพลาดของฟาร์มใดเป็นเรื่องยากซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการหาข้อพิสูจน์

โดยมากฟาร์มสุกรรายกลางและรายย่อยนิยมรับสุกรอนุบาลเนื่องจากการจัดการง่ายกว่า หาได้ง่ายกว่า แต่ก็มีเกษตรกรหลายรายแสดงความสนใจในสุกรหย่านมแต่ก็มีข้อจำกัดคือฟาร์มสุกรพ่อ-แม่พันธุ์นิยมขายสุกรอนุบาลมากกว่า

4.3 การแบ่งกลุ่มลูกค้าและกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

โดยปกติอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรประกอบด้วย บริษัทครบวงจร เกษตรกรอิสระ และ เกษตรพันธสัญญา และ เกษตรกรอิสระก็ถูกแบ่งตามจำนวนสุกรในครอบครองดังต่อไปนี้ 0-50 ตัว 50-500 ตัว 501-5,000ตัว และ มากกว่า 5,000 ตัวขึ้นไป

4.3.1 การแบ่งกลุ่มลูกค้า

ในสภาวะปกติแล้ว บริษัทครบวงจร และเกษตรกรอิสระที่มีสุกรมากกว่า 5,000 ตัว จะมีการผลิตลูกสุกรใช้เอง นอกจากจะเกิดโรคระบาดในฟาร์มพ่อ-แม่พันธุ์ ส่วนเกษตรกรพันธสัญญาจะมีการรับลูกสุกรจากคู่สัญญาซึ่งโดยมากเป็นบริษัทครบวงจรอยู่แล้ว

ดังนั้นจึงแบ่งกลุ่มลูกค้าโดยกำหนดให้เป็นเกษตรกรอิสระโดยใช้จำนวนสุกรและจังหวัดเป็นตัวแบ่งซึ่งแบ่งได้ดังต่อไปนี้

4.3.2 การกำหนดลูกค้าเป้าหมาย

ตารางที่ 4.3 แสดงการแบ่งกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

จังหวัด	น้อยกว่า 50 ตัว	50-500 ตัว	501-5,000 ตัว	มากกว่า 5,000 ตัว
ปราจีนบุรี		√	√	
สระแก้ว		√	√	
นครนายก				
ฉะเชิงเทรา				
จังหวัดอื่นๆทางภาคกลาง เช่น สุพรรณบุรี อโยธยา				

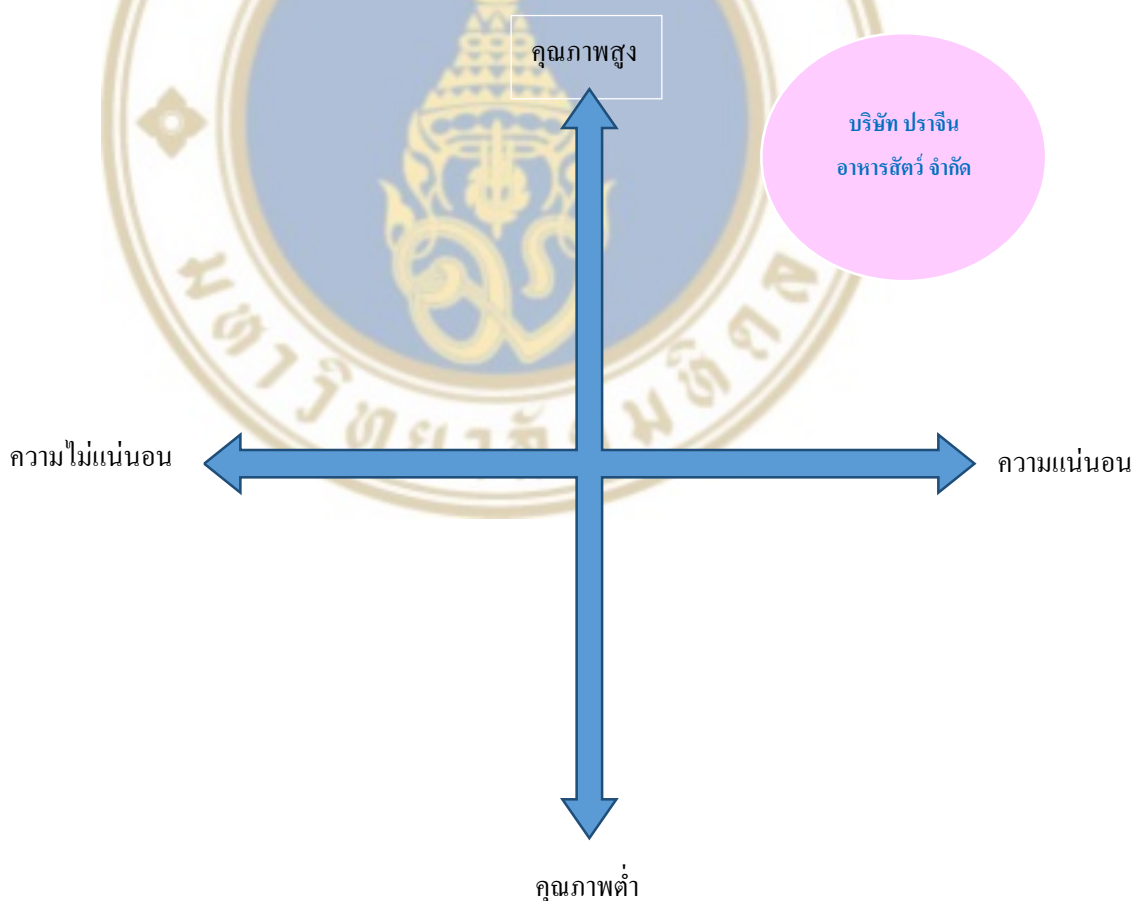
จากตารางแสดงให้เห็นว่าลูกค้าสามารถแบ่งได้เป็น 20 กลุ่มย่อยๆซึ่งเกษตรกรอิสระมีสุกรมากกว่า 5,000 ตัวมักผลิตลูกสุกรใช้เองดังนั้นจึงตัดกลุ่มนี้ออกจากเป้าหมาย นอกจากนี้กลุ่ม

เกษตรกรที่มีสุกรน้อยกว่า 50 ตัว ไม่ได้เลี้ยงสุกรเป็นอาชีพหลักทำให้ขาดความมั่นคงทางการตลาด จึงตัดกลุ่มนี้ออก

ดังนั้นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของเราจึงเป็น เกษตรกรอิสระที่มีสุกร 50-5,000 ตัวในจังหวัด ปราจีนบุรีและจังหวัดสระแก้วเนื่องจากจังหวัดสระแก้วมี เกษตรกรอิสระที่มีสุกร 50-5,000 ตัว มาก ที่สุดและใกล้จังหวัดปราจีนบุรีทั้งยังมีโอกาสมากอีกด้วย

4.4 การวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์

การกำหนดตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างการรับรู้ด้านผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดการสื่อสารจากองค์กรสู่ลูกค้า โดย บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด ทำการกำหนด ตำแหน่งผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้

4.5 กลยุทธ์การตลาด (6P)

4.5.1 กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)

ลูกสุกรหย่านมที่ขายให้เกษตรกรนั้นต้องเป็นลูกสุกรคุณภาพคัดเลือกอย่างพิถีพิถัน เพื่อให้ลูกค้าได้ลูกสุกรหย่านมคุณภาพสูงสุด โดยกำหนดปัจจัยคุณภาพดังต่อไปนี้

- ปลอดโรค
- แข็งแรงโดยมีลักษณะทางกายภาพดังนี้ ขนสั้น หลังเต็ม น้ำหนักไม่ต่ำกว่า 7 kg
- มีความต้านทานโรคสูงโดยผลิตลูกสุกรปลอดโรคPRRS
- เป็นลูกสุกรสามสายพันธุ์ ดูรีออก ลาจไวท์ แลนด์เรซ ทำให้อัตราแลกเนื้อดี แข็งแรง และโตไว

4.5.2 กลยุทธ์ด้านราคา (Price)

เนื่องจากราคาเป็นไปตามประกาศในแต่ละพื้นที่ดังนั้นจึงไม่สามารถกำหนดราคาได้ หรือหากมีการแข่งขันด้านราคาเกิดขึ้นเท่ากับเป็นการทำลายอุตสาหกรรม เนื่องจากการขายตัดราคา ทำให้เกิดการเสียโอกาสทำกำไร

4.5.3 กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย (Place)

โดยปกติคิดค่าขนส่งลูกสุกรถึงหน้าฟาร์มโดยคิดค่าขนส่งตัวละ 10 บาทขั้นต่ำ 100 ตัว น้อยกว่านี้ไม่ขาย ซึ่งสาเหตุที่ไม่นิยมให้ฟาร์มลูกค้ามารับสุกรหน้าฟาร์มเนื่องจากมาตรการป้องกันโรคของฟาร์ม

4.5.4 การส่งเสริมการขาย (Promotion)

- จัดส่งฟรีในกรณี 500 ตัวขึ้นไปต่อเที่ยวในเขตจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว
- ให้เครดิต 7 วันกรณี 100 ตัวขึ้นไป
- ให้เครดิต 14 วันกรณี 500 ตัวขึ้นไป

4.5.5 ความไว้วางใจ (Personal)

- รับประกันสินค้าหากสูญเสียภายใน 7 วัน

- แลกเปลี่ยนความรู้ความชำนาญในการจัดการฟาร์ม
- บุคลิกภาพจริงใจและมั่นคง

4.5.6 กระบวนการ (Process)

- ระบบการขายที่สะดวกสบาย แม่นยำ และถูกต้อง
- มีความยืดหยุ่นต่อลูกค้า
- มีระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- คำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นสำคัญ

4.6 ประเมินการรายได้

ตารางที่ 4.4 แสดงการประมาณรายได้ปีที่ 1 – ปีที่ 5

	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ปีที่4	ปีที่ 5
ราคาลูกสุกรต่อตัว	1,800	1,854	1,909	1,966	2,026
จำนวนการผลิตต่อปี	12000	29,400	30,000	30,600	31,200
รายได้ทั้งหมด	21,600,000	54,507,600	57,288,600	60,187,403	63,208,575

ประมาณการ โดยใช้สมมุติฐานว่า 2 ปีแรกแม่สุกรผลิตลูกได้ 24 ตัวต่อแม่โดยให้ผลผลิตครั้งแรกในเดือนที่ 9 ปีถัดไปผลิตลูกได้มากขึ้น 0.5 ตัวต่อแม่ทุกปีและให้ราคาลูกสุกรที่ 1,800 บาทต่อตัวและราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี

บทที่ 5

แผนการดำเนินงาน

5.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

บริษัทปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด แบ่งการดำเนินการออกเป็น 8 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- เลือกทำเลที่ตั้งฟาร์มสุกรพันธุ์
- ดำเนินการทำประชาพิจารณ์
- ดำเนินการสร้างฟาร์มสุกรพันธุ์
- จัดซื้อสุกรพ่อแม่พันธุ์ อาหาร วัคซีน และติดตั้งอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์
- จัดหาสัตว์บาล และคนงาน
- จัดทำมาตรฐานฟาร์มสุกร
- ดำเนินการติดต่อลูกค้า เพื่อให้บริการด้านการขาย
- ดำเนินการติดตามผลหลังจากการขาย

5.2 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน

5.2.1 เลือกทำเลที่ตั้งฟาร์มสุกรพันธุ์

ทำการคัดเลือกที่ดินเพื่อสร้างฟาร์มการผลิต โดยพิจารณาจากมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ตลอดปี สภาพพื้นที่มีการถ่ายเทอากาศดี การคมนาคม และการขนส่งสะดวก อยู่ห่างไกลจากชุมชนพอสมควร และห่างไกลจากแหล่งเลี้ยงสุกรที่หนาแน่น

5.2.2 ดำเนินการทำประชาพิจารณ์

จัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยจะมีการให้ข้อมูลในด้านการจัดการต่างๆ เช่น ด้านสาธารณสุข โภค ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น รวมทั้งแนวทางการแก้ไขเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชน

5.3.3 ดำเนินการสร้างฟาร์มสุกรพันธุ์

สร้างฟาร์มสุกรพันธุ์ ที่ประกอบด้วยโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

- โรงเรือนเลี้ยงสุกร
- คอกยืนสุกร
- ที่อยู่อาศัยสัตว์บาล และคนงาน
- โรงอาบน้ำก่อนเข้าฟาร์ม
- โรงฆ่าเชื้อสำหรับรถขนส่ง

5.3.4 จัดซื้อสุกรพ่อแม่พันธุ์ อาหาร วัคซีน และติดตั้งอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์

ดำเนินการจัดซื้อสุกรพ่อแม่พันธุ์ที่แข็งแรง มีคุณภาพดีจัดซื้ออาหาร และวัคซีนที่มีคุณภาพ รวมทั้งการติดตั้งอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น ไฟฟ้า ประปา และที่ให้น้ำ เป็นต้น

5.3.5 จัดหาสัตว์บาล และคนงาน

ดำเนินการสรรหาคัดเลือกสัตว์บาล และคนงานที่จะเข้าร่วมทำงานตามตำแหน่งต่างๆที่ได้วางแผนไว้โดยมีคุณสมบัติเป็นไปตามที่ทางบริษัทกำหนด

5.3.6 จัดทำมาตรฐานฟาร์มสุกร

ดำเนินการทำมาตรฐานฟาร์มสุกร เพื่อให้ได้การรับรองจากกรมปศุสัตว์ ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐานสำหรับฟาร์มที่จะได้เป็นที่ยอมรับ

5.3.7 ดำเนินการติดต่อลูกค้า เพื่อให้บริการด้านการขาย

ดำเนินการติดต่อลูกค้า เพื่อให้เกิดการบริการด้านการขายที่ตรงกับความต้องการ และความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ทั้งผู้ประกอบการ และลูกค้า

5.3.8 ดำเนินการติดตามผลหลังจากการขาย

ดำเนินการติดตามผลหลังจากการขาย และนำข้อเสนอแนะจากทางลูกค้ามาพัฒนาปรับปรุง เพื่อสร้างคุณภาพของสุกรที่ดีมากยิ่งขึ้น และให้ตรงกับความต้องการของลูกค้ามากที่สุด

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าใช้จ่ายการสร้างฟาร์มสุกรพันธุ์ และการติดตั้งอุปกรณ์

รายการ	ราคา (บาท)
ที่ดิน	7,500,000
โรงเรือนเลี้ยงสุกร	15,560,700
คอกยืนสุกร	4,238,000
ที่อยู่อาศัยสัตวบาลและคนงานและสำนักงาน	1,728,000
โรงอาบน้ำก่อนเข้าฟาร์ม	120,000
ระบบไฟฟ้า	700,000
ระบบน้ำใช้	750,000
ระบบน้ำเสีย	580,000
โรงฆ่าเชื้อสำหรับรถขนส่ง	240,000
รวม	31,416,700

ตารางที่ 5.2 แสดงต้นทุนค่าพันธุ์สัตว์และอาหารปีที่ 1-ปีที่ 5

	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ปีที่4	ปีที่5
พ่อพันธุ์	19	9	9	9	9
ราคาพ่อพันธุ์	27,000	27,000	27,000	27,000	27,000
เงินลงทุนในพ่อพันธุ์	513,000	243,000	243,000	243,000	243,000
แม่พันธุ์	1,430	476	476	476	476
ราคาแม่พันธุ์	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000
เงินลงทุนในแม่พันธุ์	8,580,000	2,856,000	2,856,000	2,856,000	2,856,000
ค่าอาหารสัตว์	6,699,600	23,848,800	23,848,800	23,848,800	23,848,800
รวม	15,792,600	26,947,800	26,947,800	26,947,800	26,947,800

บทที่ 6

แผนการบริหาร และการจัดการองค์กร

6.1 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

บริษัท ปราจันอาหารสัตว์ จำกัด ประกอบธุรกิจทำฟาร์มเลี้ยงสุกรขุน เพื่อผลิตลูกสุกร มอบแก่ผู้ประกอบการที่นำไปชำแหละเป็นเนื้อสุกร โดยลักษณะลูกสุกรที่ส่งมอบนั้นมีคุณภาพดี น้ำหนักของลูกสุกรเป็นไปตามที่ตลาดต้องการ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในการจัดการฟาร์ม ด้านสุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ลูกสุกรที่ ถูกสุขลักษณะ และเหมาะสมแก่ผู้บริโภค ซึ่งมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจเป็นแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยทำการจดทะเบียนภายใต้ชื่อ บริษัท ปราจันอาหารสัตว์ จำกัด มีทุนจดทะเบียน 48 ล้านบาท จำนวนผู้ร่วมลงทุนทั้งหมด 3 คน แหล่งที่มาของเงินทุนมาจากส่วนของผู้ถือหุ้น 48,000 หุ้น ราคาหุ้น ละ 1,000 บาท รวมเป็นเงินทุนทั้งสิ้น 48 ล้านบาท และมีสัดส่วนการถือหุ้นดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 แสดงสัดส่วนของผู้ถือหุ้น

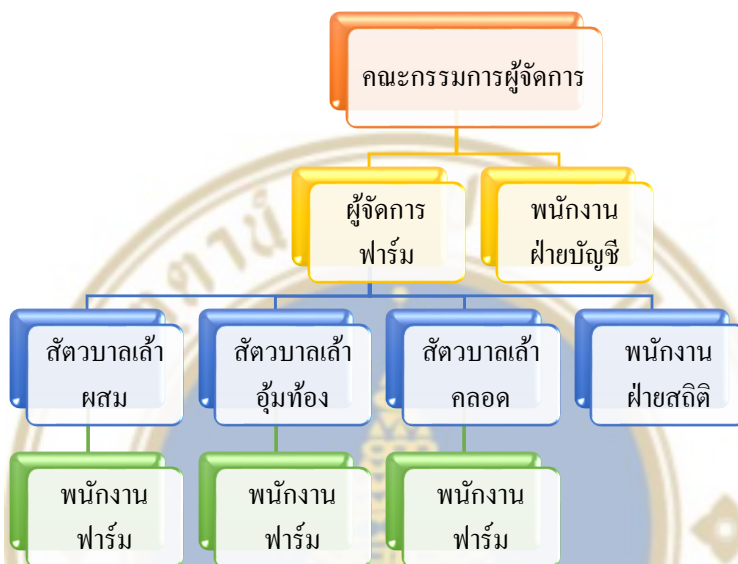
ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	สัดส่วน%	จำนวนหุ้น (หุ้น)	มูลค่าการลงทุน (บาท)
1	นางนิภา วงศ์ตรีสิน	83%	40,000	40,000,000
2	นายณัฐวุฒิ วงศ์ตรีสิน	8.5%	4,000	4,000,000
3	นายธนวัฒน์ วงศ์ตรีสิน	8.5%	4,000	4,000,000
รวมทั้งสิ้น		100%	48,000	48,000,000

6.2 ลักษณะโครงสร้างองค์กร

บริษัท ปราจันอาหารสัตว์ จำกัด เป็นบริษัทประกอบการทำฟาร์มเลี้ยงสุกรขนาดกลาง ที่มีการกำหนดโครงสร้างองค์กร โดยจัดแบ่งออกเป็นหน่วยย่อยต่างๆ มีการกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบตามความสามารถ และความถนัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง ในด้านการบริหาร สามารถ

บริหาร และติดตามผลได้ง่าย สะดวก และหากเกิดปัญหาสามารถตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว นำไปสู่องค์กรที่บรรลุวัตถุประสงค์ และมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

6.3 โครงสร้างองค์กร

ภาพที่ 6.1 แสดงโครงสร้างองค์กร บริษัท ปราจิ้นอาหารสัตว์ จำกัด

6.4 แผนการบริหาร

แผนการบริหารงานเป็นไปตามลักษณะโครงสร้างองค์กร ดังรูปภาพที่ 6.1 โดยเจ้าของกิจการจะดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการทั้ง 3 ท่าน คือ นางนิภา วงศ์ตรีสิน นายณัฐวุฒิ วงศ์ตรีสิน และนายชนวัฒน์ วงศ์ตรีสิน ซึ่งแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายดังต่อไปนี้

ผู้จัดการฟาร์ม ทำหน้าที่รับผิดชอบประสานงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการผลิต และสามารถดำเนินงานภายใต้แผนงานที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

พนักงานฝ่ายบัญชี ทำหน้าที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลด้านการเงิน อย่างเป็นระเบียบแบบแผน เช่น บัญชีรายรับ บัญชีรายจ่าย เป็นต้น ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงิน

สัตว์บาลประจำเล้า ทำหน้าที่รับผิดชอบจัดการเล้าที่ดูแล ให้มีสุขาภิบาลที่ถูกต้อง เพื่อผลิตสุกรที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพที่สูงสุด

พนักงานสถิติ ทำหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รวบรวมข้อมูล และสรุปผลประสิทธิภาพของการเลี้ยงสุกร เพื่อสนับสนุนข้อมูลให้กับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง

พนักงานฟาร์ม ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลกระบวนการผลิตสุกร โดยจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน

6.5 แผนงานด้านบุคลากรและค่าตอบแทนบุคลากร

ตารางที่ 6.2 แสดงแผนงานด้านบุคลากรและค่าตอบแทนบุคลากรปีที่ 1-ปีที่ 5

ตำแหน่ง	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5	
	จำนวน (คน)	เงินเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	เงินเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	เงินเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	เงินเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	เงินเดือน (บาท)
กรรมการ ผู้จัดการ	3	150,000	3	157,500	3	165,375	3	173,644	3	182,326
ผู้จัดการ ฟาร์ม	1	30,000	1	31,500	1	33,075	1	34,729	1	36,465
พนักงาน บัญชี	1	11,000	1	11,550	1	12,128	1	12,734	1	13,371
พนักงาน สถิติ	1	11,000	1	11,550	1	12,128	1	12,734	1	13,371
สัตวบาล ประจำคอก	3	45,000	3	47,250	3	49,613	3	52,093	3	54,698
พนักงาน ฟาร์ม	13	85,800	13	90,090	13	94,595	13	99,324	13	104,290
รวม(ต่อ เดือน)		332,800		349,440		366,912		385,258		404,520
รวม(ต่อปี)	22	3,993,600	22	4,193,280	22	4,402,944	22	4,623,096	22	4,854,240

บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด มีการจ้างพนักงานที่เหมาะสมสอดคล้อง และครอบคลุมกับการเติบโตของบริษัทในช่วงปีที่ 1 – ปีที่ 5 โดยใช้ทักษะของบุคลากรในการสร้างประสิทธิภาพ และเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน จึงทำให้ในระยะปีที่ 1 – ปีที่ 5 มีจำนวนพนักงานคงที่ สำหรับการตอบแทนทางเงินเดือน ทางบริษัทวางแผนให้มีการปรับอัตราการเพิ่มร้อยละ 3 ต่อปี

6.6 ค่าใช้จ่ายการจัดตั้งสำนักงาน

ตารางที่ 6.3 แสดงค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสำนักงานของ บริษัท ปร่าจิ้นอาหารสัตว์ จำกัด

ลำดับ	รายการ		จำนวน	หน่วย	ราคา	รวม
					(บาท/ หน่วย)	
1	จดทะเบียนบริษัท				5,000	5,000
2	ติดตั้งเบอร์โทรศัพท์		1	เบอร์	5,000	5,000
3	เฟอร์นิเจอร์สำนักงาน	เก้าอี้สำนักงาน	7	ชุด	400	2,800
		โต๊ะประชุม	1	ชุด	7,500	7,500
		โต๊ะสำนักงาน	2	ชุด	2,000	4,000
		โทรศัพท์	4	เครื่อง	2,500	10,000
		Fax/เครื่องถ่าย พิมพ์	1	เครื่อง	7,000	7,000
		Scan เอกสาร				
		คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	3	เครื่อง	15,000	45,000
	Window 365 home package	1	ชุด	10,000	10,000	
6	สิ่งอำนวยความสะดวก	เครื่องปรับอากาศ	1	เครื่อง	32,000	32,000
		ตู้เย็น	1	ตู้	6,450.00	6,450
		ไมโครเวฟ	1	เครื่อง	2,190	2,190
		กระติกน้ำร้อน	1	เครื่อง	1,600	1,600
รวม					138,540	

6.7 ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ตารางที่ 6.4 แสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด

รายการ	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ปีที่4	ปีที่5
เงินเดือน 5%	3,993,600	4,193,280	4,402,944	4,623,091	4,854,246
ค่าประกันสังคม 5%	199,680	209,664	220,147	231,155	242,712
ค่าอบรมพนักงาน	79,872	83,866	88,059	92,462	97,085
ค่าโทรศัพท์	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000
ค่าไฟฟ้าในฟาร์มและสำนักงาน	720,000	741,600	763,848	786,763	810,366
รวม	4,996,152	5,231,410	5,477,998	5,736,471	6,007,409

สำหรับการประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัท มีรายละเอียดดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสำนักงาน ซึ่งจะเกิดขึ้นเฉพาะปีที่ 0 เท่านั้นเนื่องจากการลงทุนเพียงครั้งเดียว โดยคิดเป็นค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 138,540 บาท ประกอบด้วย

- ค่าดำเนินการจดทะเบียนบริษัท 5,000 บาท
- ค่าติดตั้งเบอร์โทรศัพท์ภายในสำนักงาน จำนวน 1 เบอร์ 5,000 บาท
- ค่าเฟอร์นิเจอร์สำนักงาน ประกอบด้วย โต๊ะประชุม โต๊ะทำงาน และเก้าอี้ทำงาน รวมเป็นเงิน 14,300 บาท
- ค่าอุปกรณ์สำนักงาน ประกอบด้วย Fax/เครื่องถ่ายเอกสาร/พิมพ์เอกสาร/Scan เอกสาร/Fax โทรศัพท์ เครื่อง คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ และ Window 365 home package รวมเป็นเงิน 72,000 บาท
- สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสำนักงาน ประกอบด้วย เครื่องปรับอากาศ ไมโครเวฟ และกระติกน้ำร้อน รวมเป็นเงิน 42,240 บาท

2. ค่าใช้จ่ายบุคลากร ประกอบด้วย

- เงินเดือน โดยจะมีการปรับอัตราการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 5 ต่อปี
- ค่าประกันสุขภาพ ร้อยละ 5 ของเงินเดือน
- ค่าใช้จ่ายในการอบรมและพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 2 ของเงินเดือน

บทที่ 7
แผนการเงิน

7.1 เงินลงทุน

ตารางที่ 7.1 แสดงเงินลงทุนของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด

รายการ		มูลค่า
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในส่วนฟาร์ม		
1.1	ที่ดิน	7,500,000
1.2	โรงเรือนเลี้ยงสุกร	15,560,700
	คอกขี้นสุกร	4,238,000
1.3	ที่อยู่อาศัยสัตวบาล และ คนงาน	1,728,000
1.4	โรงอาบน้ำก่อนเข้าฟาร์ม	120,000
1.5	ระบบไฟฟ้า	700,000
1.6	ระบบน้ำใช้	750,000
1.7	ระบบน้ำเสีย	580,000
1.8	โรงฆ่าเชื้อสำหรับรถขนส่ง	240,000
1.9	เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในส่วนสำนักงาน	138,540
ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน		
2.1	การจดทะเบียนบริษัท	5,000
3	เงินลงทุนหมุนเวียน	16,444,760
รวมมูลค่าการลงทุน		48,000,000

7.2 แหล่งที่มาของเงินทุน

ตารางที่ 7.2 แสดงแหล่งที่มาของเงินทุน

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	สัดส่วน%	จำนวนหุ้น (หุ้น)	มูลค่าการลงทุน (บาท)
1	นางนิภา วงศ์ตรีสิน	83%	40,000	40,000,000
2	นายณัฐวุฒิ วงศ์ตรีสิน	8.5%	4,000	4,000,000
3	นายชนวัฒน์ วงศ์ตรีสิน	8.5%	4,000	4,000,000
รวมทั้งสิ้น		100%	48,000	48,000,000

7.3 สมมติฐานทางการเงิน

บริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด มีการประมาณการรายได้ และต้นทุนในการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 7.3 แสดงสมมติฐานทางการเงินของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด

รายการ	สมมติฐานทางการเงิน
1. หักค่าเสื่อมราคาเครื่องใช้สำนักงาน	5 ปี
2. ให้เครดิตการชำระเงินแก่ลูกค้าการค้า	7 วัน
3. การหมุนเวียนสินค้าคงคลัง	ปีแรก 210 วัน ปีถัดไป 128 วัน
4. ได้รับเครดิตการชำระเงินจากเจ้าหนี้การค้า	7 วัน
5. อัตราเงินเฟ้อ (Escalation Factor)	เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
6. อัตราการเติบโตของยอดขาย	เพิ่มขึ้นตามประสิทธิภาพการผลิต
7. อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาขาย	คงที่
8. อัตราการขึ้นเงินเดือนของพนักงาน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
9. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	ร้อยละ 20 ต่อปี
10. การจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น	ร้อยละ 10 ของเงินลงทุน

7.4 ประมาณการรายได้

บริษัท ปราชินอาหารสัตว์ จำกัด มีรายได้จากการจำหน่ายลูกสุกรหย่านมโดยมีรายละเอียดการประมาณรายได้ดังแสดงในตารางที่ 7.4 ตารางที่ 7.4 แสดงประมาณการรายได้ปีที่ 1-ปีที่ 5

รายการ	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ปีที่4	ปีที่ 5
ราคาลูกสุกรต่อตัว	1,800	1,800	1,800	1,800	1,800
จำนวนการผลิตต่อปี	12000	29,400	30,000	30,600	31,200
รายได้ทั้งหมด	21,600,000	52,920,000	54,000,000	55,080,000	56,160,000

7.5 ประมาณการต้นทุน

ตารางที่ 7.5 แสดงประมาณการต้นทุนผลิตลูกสุกรหย่านมปีที่ 1-ปีที่ 5

รายการ	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ปีที่4	ปีที่5
พ่อพันธุ์	19	9	9	9	9
ราคาพ่อพันธุ์	27,000	27,000	27,000	27,000	27,000
เงินลงทุนในพ่อพันธุ์	513,000	243,000	243,000	243,000	243,000
แม่พันธุ์	1,430	476	476	476	476
ราคาแม่พันธุ์	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000
เงินลงทุนในแม่พันธุ์	8,580,000	2,856,000	2,856,000	2,856,000	2,856,000
รวมค่าพันธุ์	9,093,000	3,099,000	3,099,000	3,099,000	3,099,000
ค่าอาหารสัตว์	6,699,600	23,848,800	23,848,800	23,848,800	23,848,800
รวม	15,792,600	26,947,800	26,947,800	26,947,800	26,947,800

7.6 ค่าใช้จ่ายในการบริหาร

ตารางที่ 7.6 แสดงค่าใช้จ่ายในการบริหารปีที่ 1- ปีที่ 5

รายการ	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ปีที่4	ปีที่5
เงินเดือน 5%	3,993,600	4,193,280	4,402,944	4,623,091	4,854,246
ค่าประกันสังคม 5%	199,680	209,664	220,147	231,155	242,712
ค่าอบรมพนักงาน	79,872	83,866	88,059	92,462	97,085
ค่าโทรศัพท์	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000
ค่าไฟฟ้าในฟาร์มและสำนักงาน	720,000	741,600	763,848	786,763	810,366
รวม	4,996,152	5,231,410	5,477,998	5,736,471	6,007,409

7.7 งบกำไรขาดทุน

ตารางที่ 7.7 แสดงงบกำไรขาดทุนปีที่ 1 – ปีที่ 5

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
รายได้จากการขาย	21,600,000	52,920,000	54,000,000	55,080,000	56,160,000
ต้นทุนขาย	(15,792,600)	(26,947,800)	(26,947,800)	(26,947,800)	(26,947,800)
กำไรขั้นต้น	5,807,400	25,972,200	27,052,200	28,132,200	29,212,200
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(4,996,152)	(5,231,410)	(5,477,998)	(5,736,471)	(6,007,409)
กำไรก่อนหักภาษีเงินได้	811,248	20,740,790	21,574,202	22,395,729	23,204,791
ภาษีเงินได้	-	(4,148,158)	(4,314,840)	(4,479,146)	(4,640,958)
ค่าเสื่อมราคา	(6,311,048)	(6,311,048)	(6,311,048)	(6,311,048)	(6,311,048)
ดอกเบี้ยจ่าย	-	-	-	-	-
กำไรสุทธิ	(5,499,800)	14,429,742	15,263,154	16,084,681	16,893,743
เงินปันผล	-	(4,800,000)	(4,800,000)	(4,800,000)	(4,800,000)
กำไรสะสม	(5,499,800)	9,629,742	10,463,154	11,284,681	12,093,743

7.8 งบดุล

ตารางที่ 7.8 แสดงงบดุลสินทรัพย์ของบริษัท ปร่าจินอาหารสัตว์ จำกัด ปีที่1-ปีที่5

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
สินทรัพย์					
สินทรัพย์หมุนเวียน					
เงินสด	11,640,861	21,104,973	36,562,907	54,133,105	73,903,490
ลูกหนี้การค้า	307,078	523,985	523,985	523,985	523,985
สินค้าคงคลัง	5,615,147	9,581,440	9,581,440	9,581,440	9,581,440
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	17,563,086	31,210,398	46,668,332	64,238,530	84,008,915
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน					
สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	29,716,778	27,878,316	26,039,854	24,201,392	22,362,930
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	29,716,778	27,878,316	26,039,854	24,201,392	22,362,930
รวมสินทรัพย์	47,279,864	59,088,714	72,708,186	88,439,922	106,371,845

ตารางที่ 7.9 แสดงหนี้สิน และส่วนทุนของบริษัท ปร่าจินอาหารสัตว์ จำกัด ปีที่1-ปีที่5

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น					
หนี้สิน					
หนี้สินหมุนเวียน					
เจ้าหนี้การค้า	307,078	523,985	523,985	523,985	523,985
รวมหนี้สินหมุนเวียน	307,078	523,985	523,985	523,985	523,985
หนี้สินไม่หมุนเวียน	-	-	-	-	-
รวมหนี้สิน	307,078	523,985	523,985	523,985	523,985
ส่วนของผู้ถือหุ้น					
ส่วนของผู้ถือหุ้น	48,000,000	48,000,000	48,000,000	48,000,000	48,000,000
กำไรสะสม	(1,027,214)	10,564,729	24,184,201	39,915,937	57,847,860
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	47,279,864	59,088,714	72,708,186	88,439,922	106,371,845

7.9 กระแสเงินสดอิสระโครงการ (Free Cash Flow)

ตารางที่ 7.10 แสดงกระแสเงินสดอิสระโครงการ (Free Cash Flow) ปีที่ 0 – ปีที่ 5

รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1.กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน						
กำไรสุทธิ		(1,027,214)	16,391,943	18,419,472	20,531,736	22,731,923
บวก ค่าเสื่อมราคา		1,838,462	1,838,462	1,838,462	1,838,462	1,838,462
หัก เงินปันผลจ่าย		-	(4,800,000)	(4,800,000)	(4,800,000)	(4,800,000)
เงินสดรับ จ่ายสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน		811,248	13,430,405	15,457,934	17,570,198	19,770,385
2.เงินลงทุน						
ที่ดิน	(7,500,000)	-	-	-	-	-
โรงเรือนเลี้ยงสุกร	(15,560,700)	-	-	-	-	-
คอกยีนสุกร	(4,238,000)	-	-	-	-	-
ที่อยู่อาศัยสัตวบาลคนงาน และ สำนักงาน	(1,728,000)	-	-	-	-	-
โรงอบน้ำก่อนเข้าฟาร์ม	(120,000)	-	-	-	-	-
ระบบไฟฟ้า	(700,000)	-	-	-	-	-
ระบบน้ำใช้	(750,000)	-	-	-	-	-
ระบบน้ำเสีย	(580,000)	-	-	-	-	-
โรงฆ่าเชื้อสำหรับรถขนส่ง	(240,000)	-	-	-	-	-
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในส่วนสำนักงาน	(138,540)	-	-	-	-	-
การจดทะเบียนบริษัท	(5,000)	-	-	-	-	-
เงินสดรับ(จ่าย)สุทธิจากกิจกรรมการลงทุน	(31,560,240)	-	-	-	-	-
3.เงินทุนหมุนเวียน						
หัก เงินทุนหมุนเวียน	(16,439,760)	-	(10,000,000)	-	-	26,439,760
กระแสเงินสดอิสระสุทธิ	(48,000,000)	811,248	3,430,405	15,457,934	17,570,198	46,210,145
กระแสเงินสดอิสระสะสม	(48,000,000)	(47,188,752)	(43,758,347)	(28,300,413)	(10,730,215)	35,479,930

7.10 อัตราส่วนทางการเงิน

ตารางที่ 7.11 แสดงอัตราส่วนทางการเงินปีที่ 1 – ปีที่ 5 ของบริษัท ปราจิ้นอาหารสัตว์ จำกัด

อัตราส่วน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง					
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio)	57	60	89	123	160
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio)	56	59	88	122	159
อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์					
อัตราการหมุนเวียนของสินค้า (Inventory Turnover)	1.7	2.8	2.8	2.8	2.8
ระยะเวลาสินค้าคงเหลือ (Inventory Period)	210	128	128	128	128
ความสามารถในการบริหารงาน					
อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin)	27%	51%	53%	55%	57%
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin)	4%	41%	43%	46%	48%
อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin)	-5%	30%	32%	34%	36%
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมด (Return On Assets : ROA)	-2%	28%	25%	23%	21%
อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE)	-2%	34%	38%	43%	47%

7.11 จุดคุ้มทุนและผลตอบแทนการลงทุน

ตารางที่ 7.12 แสดงผลการตอบแทนลงทุนของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัด

รายการ	ความหมาย	มูลค่าที่คำนวณได้
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV)	ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับ (จ่าย) สุทธิตลอดอายุของโครงการ	7,765,955 บาท
อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return: IRR)	ผลตอบแทนระหว่างกระแสเงินสดรับแต่ละปีตลอดอายุโครงการและจำนวนเงินเชื่อ	14%
ระยะเวลาคืนทุน	ประมาณการระยะเวลาที่กิจการจะได้รับเงินลงทุนคืนทั้งหมด	4ปี 6เดือน

หมายเหตุ: WACC 9.71% คำนวณโดยใช้วิธี CAPM โดย risk free rate หาจากการนำอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 5ปีมาเฉลี่ย expected market return ใช้อัตราการเติบโตของ market cap ของตลาดหุ้น 3 ปีส่วน beta อ้างอิงจาก Hamada Equation โดยเมื่อบริษัทไม่ได้หาเงินทุนจากการกู้เลยจะทำให้ beta=1

ตารางที่ 7.13 แสดงจุดคุ้มทุนของบริษัท ปราจีนอาหารสัตว์ จำกัดปีที่ 1 – ปีที่ 5

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ต้นทุนคงที่ (Fixed cost) (บาท)	4,996,152.00	5,231,410.00	5,477,998.08	5,736,471.02	6,007,409.31
ต้นทุนผันแปรต่อหน่วยการผลิต (Variable cost) (บาท)	1,316.05	916.59	898.26	880.65	863.71
ราคาขายถัวเฉลี่ย (บาท)	1,800.00	1,854.00	1,909.62	1,966.91	2,025.92
จุดคุ้มทุน (ชิ้น)	10,323.69	5,580.71	5,416.46	5,280.94	5,168.97

7.12 การวิเคราะห์ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการ

การวิเคราะห์ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการ นั้นเป็นการศึกษาว่าเมื่อสถานการณ์ในการดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ จะมีผลต่อผลตอบแทนการลงทุนในโครงการอย่างไรบ้างและโครงการนี้ยังนำลงทุนอยู่หรือไม่

สำหรับ บริษัท ปราจินอาหารสัตว์ จำกัด ได้ทำการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่คาดว่าหากเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อผลกำไรอย่างไรบ้าง

กรณีที่ 1 ยอดขายปกติ

กรณีที่ 2 ยอดขายลดลงจากยอดขายปกติ10%เนื่องจากราคา

กรณีที่ 3 ยอดขายเพิ่มขึ้นจากยอดขายปกติ10% เนื่องจากราคา

ตารางที่ 7.14 แสดงกำไรสุทธิปีที่ 1-5 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของโครงการ

การเปลี่ยนแปลงของโครงการ	กำไรสุทธิ					% เปลี่ยนแปลงในปีที่ 5
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	
ยอดขายปกติ	21,600,000	54,507,600	57,288,600	60,187,403	63,208,575	
ยอดขายลดลง 10%	19,440,000.0	49,056,840.0	51,559,740.0	54,168,662.8	56,887,717.3	-18%
ยอดขายเพิ่มขึ้น 10%	23,760,000.0	59,958,360.0	63,017,460.0	66,206,143.5	69,529,432.2	53%

บทที่ 8

การบริหารความเสี่ยง

8.1 การจำแนกความเสี่ยง

ในการดำเนินธุรกิจนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ซึ่งอาจทำให้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายของธุรกิจที่ได้วางไว้ ดังนั้น ผู้ประกอบการควรที่จะมีแผนการจัดการความเสี่ยงและแนวทางรองรับความเสี่ยงไว้ เพื่อปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยบริษัทได้มีการประเมินความเสี่ยงและได้สรุปประเด็นความเสี่ยงของบริษัท โดยสามารถจำแนกความเสี่ยงเป็นหัวข้อหลักๆ ดังนี้

8.1.1 ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk)

1. สุกรพันธุ์ขาดคุณภาพ

สุกรพันธุ์ถือว่าเป็น ปัจจัยหลักสำหรับการทำฟาร์มการผลิต จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องตรวจสอบลักษณะ และคุณภาพอย่างเคร่งครัด หากสุกรพันธุ์ที่ได้รับไม่ตรงตามคุณภาพ หรือมีคุณลักษณะที่ดี จะส่งผลโดยตรงต่อลูกสุกรหย่านม ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก

2. การขาดแคลนอาหาร หรือจำนวนอาหารไม่เพียงพอ

อาหารสัตว์เป็นวัตถุดิบที่สำคัญอย่างมาก กับการเจริญเติบโตของสุกรพันธุ์ จึงจำเป็นต้องมีการตรวจสอบคุณภาพอาหาร และจำนวนอาหารให้เพียงพอกับความต้องการของสุกรพันธุ์ เพื่อที่จะได้สุกรพันธุ์ที่มีน้ำหนักเป็นไปตามความต้องการของตลาด

3. โรคระบาดต่างๆ

โรคระบาด ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมาก เนื่องจากหากเกิดโรคระบาดเข้าภายในฟาร์ม จะส่งผลเสียต่อสุกรพันธุ์โดยตรง เกิดโรค ป่วยจนไม่สามารถผลิตลูกสุกรใช้ และจำหน่ายได้ ส่งผลกระทบให้ธุรกิจต้องชะงัก

8.1.2 ความเสี่ยงด้านการตลาด (Market Risk)

เนื่องจากราคาขายสุกรหย่านม จะถูกกำหนดโดยตลาดกลาง ซึ่งราคาขึ้นลงอยู่เสมอ อาจจะไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ หรือตามแผนการขายที่กำหนดไว้

8.1.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)

ไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนได้ตามที่คาดการณ์ไว้เนื่องจากธุรกิจเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินหมุนเวียนในระดับหนึ่ง บางครั้งอาจมีโอกาที่จะทำให้เงินสดขาดมือได้ ซึ่งการหมุนเวียนกระแสเงินสดที่ไม่คล่องนั้นอาจสร้างความยุ่งยากและอุปสรรคให้กับธุรกิจ

8.1.4 ความเสี่ยงด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resource Risk)

พนักงานมีความผิดพลาดในการตรวจสอบคุณภาพพันธุ์ ตรวจสอบความเป็นสัตว์การคัดทิ้งสุกร ซึ่งส่งผลเสียต่อโอกาสการผสมพันธุ์สุกร และเพิ่มต้นทุนการผลิตให้สูงขึ้น หากพนักงานไม่มีความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบ

8.2 การจัดการความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ (Risk Response)

การจัดการความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบกับธุรกิจ ทางเรา ตัดสินใจที่จะขอรับความเสี่ยงดังกล่าวเหล่านั้น โดยมีแนวทางการจัดการความเสี่ยงในแต่ละด้าน ดังนี้

8.2.1 ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk)

1. สุกรพันธุ์ขาดคุณภาพ

ทำสัญญากับ Supplier ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ว่าหากได้รับสุกรพันธุ์ที่ไม่ตรงตามคุณภาพตามที่ตกลงกันไว้ Supplier จะต้องมีการเคลมโดยจะเสียค่าปรับ หรือเปลี่ยนสุกรพันธุ์ตัวใหม่แทน

2. การขาดแคลนอาหาร หรือจำนวนอาหารไม่เพียงพอ

ทำสัญญากับ Supplier ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ว่าหากได้รับอาหารที่ไม่ตรงตามคุณภาพตามที่ตกลงกันไว้ Supplier จะต้องมีการเคลมโดยจะเสียค่าปรับ หรือเปลี่ยนอาหารใหม่แทนและทำการตรวจนับจำนวนอาหาร โดยลงบันทึกการใช้อาหารของสุกรพันธุ์ในทุกวัน

3. โรคระบาดต่างๆ

ควบคุมมาตรการการฆ่าเชื้อของยานพาหนะ และบุคคลก่อนเข้าฟาร์มอย่างเคร่งครัดหากพบสุกรพันธุ์ที่ผิดปกติให้แยกออกจากฝูงทันที มีการจัดการดูแลสุขภาพภายในฟาร์มที่ดี ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และทำวัคซีนป้องกันโรคที่กำหนด อย่างเคร่งครัด

8.2.2 ความเสี่ยงด้านการตลาด (Market Risk)

เนื่องจากราคาขายสุกรหย่านม จะถูกกำหนดโดยตลาดกลาง ซึ่งราคาขึ้นลงอยู่เสมอ ดังนั้นทางบริษัทมีแนวทางการปรับราคาต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงเพื่อรองรับราคาที่ไม่แน่นอน

8.2.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)

ไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนได้ตามที่คาดการณ์ไว้ มีการสำรวจหาแหล่งเงินทุนอื่นไว้ เพื่อที่จะไม่ให้กระทบต่อการหมุนเวียนเงินของธุรกิจ

8.2.4 ความเสี่ยงด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resource Risk)

พนักงานมีความผิดพลาดในการตรวจสอบคุณภาพพันธุ์ ตรวจสอบความเป็นสัตว์ การคัดทิ้งสุกรทางธุรกิจจะการป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นด้วยกันจัดการอบรมพนักงานให้เข้าใจโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการและมีการฝึกอบก่อนเริ่มงานอย่างน้อย 2 สัปดาห์โดยใช้วิธี on-the-job training

บรรณานุกรม

- กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2556). สรุปข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ประจำปี 2556, [online]. เข้าถึงได้จาก :<http://ict.dld.go.th/th2/index.php/th/report/276-report-thailand-livestock/reportsurvey56/487-report56-big>
- กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2557). สรุปข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ประจำปี 2557, [online]. เข้าถึงได้จาก :<http://ict.dld.go.th/th2/index.php/th/report/276-report-thailand-livestock/reportsurvey56/487-report56-big>
- บริษัทเมเรียลประเทศไทย. (2558). การผลิตระบบชุด (Batch Farrowing), [online]. เข้าถึงได้จาก :
http://www.merial.co.th/SiteCollectionDocuments/LA_Batch_Farrowing_01-09-08.pdf
- ประชาชาติธุรกิจ. (2558). เศรษฐกิจในประเทศเกษตรกรอิสระเลี้ยงสุกร, [online], เข้าถึงได้จาก:
http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1433742389
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2558). วิชาการทำฟาร์มสุกร(SWINE FARM MANAGEMENT), [online].
เข้าถึงได้จาก : <http://e-book.ram.edu/ebook/inside/html/dlbook.asp?code=AT328>
- สำนักงานเลขานุการกรมปศุสัตว์. (2558). ข่าวเศรษฐกิจกรมปศุสัตว์, [online]. เข้าถึงได้จาก :
<http://secretary.dld.go.th/index.php/informationdld/newsdld/899-10-4-58>

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบสอบถามการสัมภาษณ์

คำถามสำหรับการสัมภาษณ์

1.1 ข้อมูลทั่วไป

- 1). ชื่อบริษัท/เกษตรกร.....
- 2). จำนวนสุกรขุนที่เลี้ยง (ตัว).....
- 3). รูปแบบ/ลักษณะการเลี้ยงสุกรขุน.....
- 4). ประสบการณ์การทำงานด้านเลี้ยงสุกร.....

1.2 รายละเอียดด้านผลิตภัณฑ์ (Product)

- 1). ประเภทลูกสุกรที่รับซื้อ/จำหน่าย
 - สุกรอนุบาล
 - สุกรหย่านม
- 2). ลักษณะของลูกสุกรปกติที่รับซื้อ.....
.....
.....
- 3). หากรับซื้อสุกรอนุบาลอยู่ มีแนวโน้มเปลี่ยนเป็นสุกรหย่านมหรือไม่
 - มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลง
 - ไม่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลง
- 4). หากต้องเปลี่ยนการเลี้ยงจากสุกรอนุบาลเป็นสุกรหย่านม ท่านมีความกังวลเรื่องใด
.....
.....
- 5). ลักษณะลูกสุกรหย่านมที่คาดหวัง.....
.....
.....

1.3 รายละเอียดด้านราคา (Price)

1). ปกติรับซื้อ/จำหน่ายลูกสุกรราคาเท่าใด

- ราคาเป็นไปตามประกาศ
- ราคาที่ถูกกำหนดขึ้นโดยทางฟาร์มสุกรพันธุ์

2). มีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากค่าลูกสุกร เช่น ค่าวัคซีน ค่ายา หรือไม่ อย่างไร.....

.....

.....

3). ความต้องการส่วนตัวของท่านอยากให้ราคารับซื้อ/จำหน่ายลูกสุกรเป็นอย่างไร

- ราคาเป็นไปตามประกาศ
- ราคาที่ถูกกำหนดขึ้นโดยทางฟาร์มสุกรพันธุ์

4). ท่านมีค่าใช้จ่ายจากการขนส่งลูกสุกรหรือไม่ อย่างไร.....

.....

.....

1.4 รายละเอียดด้านสถานที่ และค่าขนส่ง (Place)

1). ปัจจุบันท่านรับลูกสุกรจากฟาร์มสุกรพันธุ์อย่างไร

- มีรถไปรับลูกสุกรที่หน้าฟาร์มสุกรพันธุ์เอง
- ทางฟาร์มสุกรพันธุ์ไปส่งลูกสุกรให้ท่านเอง

2). ระยะห่างระหว่างฟาร์มสุกรท่านกับฟาร์มสุกรพันธุ์กิโลเมตร

3). ความคาดหวังของลูกค้าด้านการขนส่งจากฟาร์มสุกรพันธุ์.....

.....

.....

1.5 รายละเอียดด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion)

1). ท่านได้รับบริการด้าน Promotion จากฟาร์มสุกรพันธุ์หรือไม่/อย่างไร.....

.....

.....

2). ความคาดหวังของลูกค้านำด้าน Promotion จากฟาร์มสุกรพันธุ์.....

.....

.....

1.6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ/ความคาดหวังของท่านต่อฟาร์มสุกรพันธุ์

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้บริหาร

1. นางนิภา วงศ์ตรีสิน

ตำแหน่ง	กรรมการผู้จัดการ
อายุ	55 ปี
สัดส่วนการถือหุ้น	40,000 หุ้น

2. นายชนวัฒน์ วงศ์ตรีสิน

ตำแหน่ง	กรรมการผู้จัดการ
อายุ	25 ปี
สัดส่วนการถือหุ้น	4,000 หุ้น
วุฒิการศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์ สาขาการบิน และอวกาศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร มหาวิทยาลัยมหิดล
ประสบการณ์ทำงาน	ผู้ช่วยผู้จัดการธุรกิจสัตว์ปีกปราคาเงินอาหารสัตว์

3. นายณัฐวุฒิ วงศ์ตรีสิน

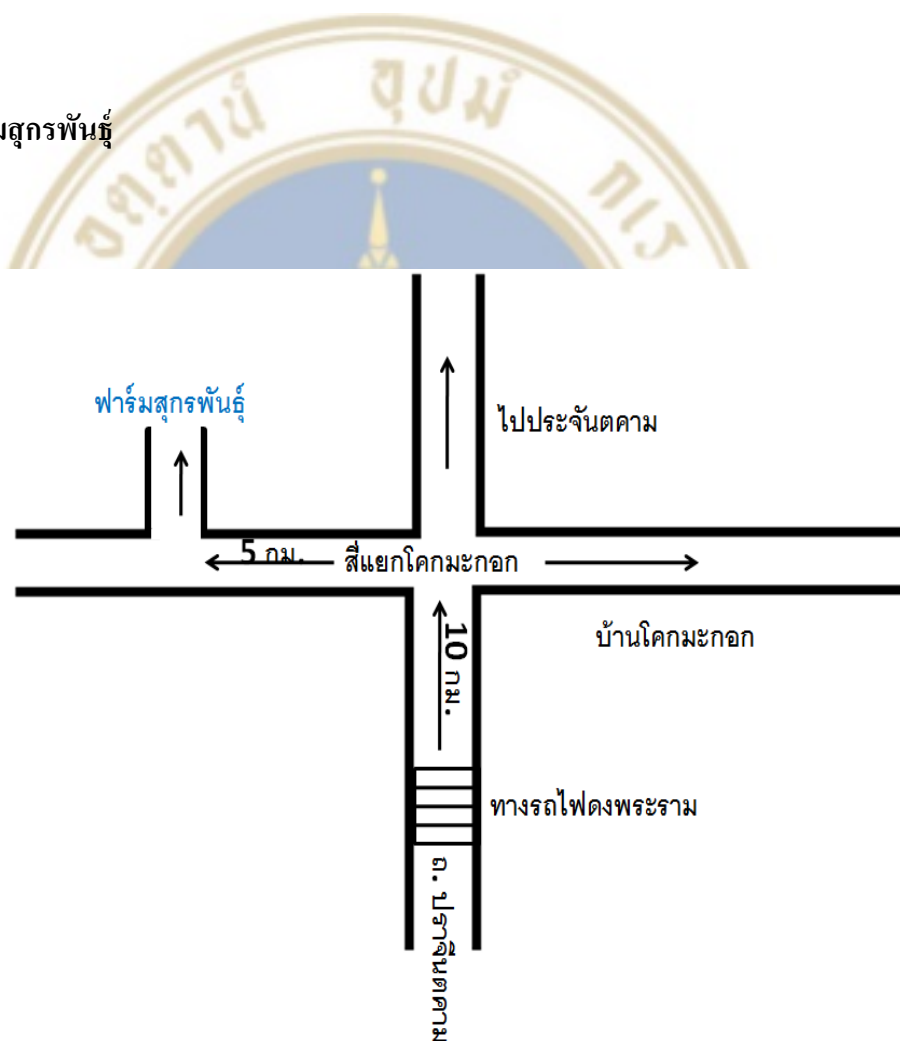
ตำแหน่ง	กรรมการผู้จัดการ
อายุ	28 ปี
สัดส่วนการถือหุ้น	4,000 หุ้น
วุฒิการศึกษา	เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ประสบการณ์ทำงาน	ผู้ช่วยผู้จัดการธุรกิจสุกรขุนปราคาเงินอาหารสัตว์

ภาคผนวก ค
รายละเอียดของสถานประกอบการ

ที่อยู่ฟาร์มสุกรพันธุ์

บ้านเลขที่ 61/2 หมู่ 6 ตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี 25000

แผนที่ฟาร์มสุกรพันธุ์

ภาคผนวก ง

ขั้นตอนการจดทะเบียนบริษัทจำกัด

ขั้นตอนการจดทะเบียนบริษัทเมื่อจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้เริ่มก่อการจัดให้มีการจองซื้อหุ้นทั้งหมด
2. เมื่อมีการจองซื้อหุ้นหมดแล้ว ก็ให้ผู้เริ่มก่อการออกหนังสือนัดประชุมผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นเพื่อประชุมจัดตั้งบริษัท การออกหนังสือนัดประชุมจะต้องห่างจากวันประชุมอย่างน้อย 7 วัน
3. จัดประชุมผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นเพื่อจัดตั้งบริษัท

3.1 องค์ประชุมจะต้องมีผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน ผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นทั้งหมดและนับจำนวนหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด (จะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนก็ได้)

3.2 วาระการประชุม

- (1) ทำความตกลงตั้งข้อบังคับของบริษัท
- (2) ให้สัตยาบันแก่บรรดาสัญญาซึ่งผู้เริ่มก่อการได้ทำไว้และค่าใช้จ่ายที่ผู้เริ่มก่อการต้องจ่ายในการเริ่มก่อตั้งบริษัท
- (3) กำหนดจำนวนเงินซึ่งจะให้แก่ผู้เริ่มก่อการ (ถ้ามี)
- (4) ในกรณีที่บริษัทจะออกหุ้นบุริมสิทธิ ให้กำหนดจำนวนหุ้นบุริมสิทธิพร้อมทั้งกำหนดสภาพและบุริมสิทธิของหุ้นบุริมสิทธิว่ามีสภาพหรือสิทธิอย่างไร
- (5) ในกรณีที่บริษัทจะออกหุ้นเพื่อเป็นการตอบแทนการลงทุนด้วยทรัพย์สินหรือแรงงานจะต้องกำหนดจำนวนหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิซึ่งออกให้เหมือนหนึ่งว่าได้ใช้เต็มค่าแล้วหรือได้ใช้แต่บางส่วนเพราะได้ใช้ค่าหุ้นด้วยอย่างอื่นนอกจากตัวเงิน โดยจะต้องระบุนรายละเอียดให้ชัดเจนทั้งในหนังสือนัดประชุมและมติที่ประชุม แรงงานที่จะนำมาตีราคาเป็นค่าหุ้นของบริษัทต้องเป็นแรงงานที่ได้กระทำไปแล้ว
- (6) การเรียกชำระค่าหุ้น
- (7) เลือกตั้งกรรมการและกำหนดอำนาจกรรมการ

(8) เลือกผู้สอบบัญชีรับอนุญาตพร้อมทั้งกำหนดค่าสินจ้าง การตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเพื่อตรวจสอบและรับรองงบการเงินต้องแต่งตั้งบุคคลธรรมดาเท่านั้น จะแต่งตั้งสำนักงานตรวจสอบบัญชีไม่ได้

4. ผู้เริ่มก่อนการมอบหมายกิจการงานทั้งหมดให้แก่คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุม

5. คณะกรรมการเรียกเก็บค่าหุ้นจากผู้เข้าซื้อหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของมูลค่าหุ้น

6. เมื่อเก็บค่าหุ้นได้ครบแล้ว ให้กรรมการผู้มีอำนาจจัดทำคำขอจดทะเบียนตั้งบริษัทแล้วยื่นจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การยื่นจดทะเบียนจะต้องให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และต้องยื่นจดทะเบียนภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่ที่ประชุมจัดตั้งบริษัท ถ้าไม่จดทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวจะทำให้การประชุมตั้งบริษัทเสียไป หากต่อไปต้องการจดทะเบียนตั้งบริษัทก็ต้องดำเนินการจัดประชุมผู้จองซื้อหุ้นใหม่

ข้อมูลที่ใช้ในการจัดตั้งบริษัทจำกัด

1. ชื่อบังคับ (ถ้ามี)
2. จำนวนทุน (ค่าหุ้น) ที่เรียกชำระแล้ว อย่างน้อยร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน
3. ชื่อ ที่อยู่อายุของกรรมการ
4. รายชื่อหรือจำนวนกรรมการที่มีอำนาจลงชื่อแทนบริษัท (อำนาจกรรมการ)
5. ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ / สาขา (ตั้งอยู่ ณ จังหวัดใด) พร้อมเลขรหัสประจำบ้านของที่ตั้งสำนักงาน, E-mail และหมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทหรือกรรมการ
6. ชื่อ เลขทะเบียนผู้สอบบัญชีรับอนุญาตพร้อมค่าตอบแทน
7. ชื่อ ที่อยู่สัญชาติ และจำนวนหุ้นของผู้ถือหุ้นแต่ละคน
8. ตราสำคัญ

บริษัทจะไม่จดทะเบียนตราสำคัญของบริษัทก็ได้ หากว่าอำนาจกรรมการไม่ได้กำหนดให้ต้องประทับตราสำคัญด้วย

เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัด

1. คำขอจดทะเบียนบริษัทจำกัด (แบบ บอจ.1)
2. แบบคำรับรองการจดทะเบียนบริษัทจำกัด
3. รายการจดทะเบียนจัดตั้ง (แบบ บอจ.3)
4. รายละเอียดกรรมการ (แบบ ก.)
5. บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ.5)
6. สำเนาหนังสือนัดประชุมตั้งบริษัท
7. สำเนารายงานการประชุมตั้งบริษัท
8. สำเนาข้อบังคับ ฌนีกอาคาร 200 บาท (ถ้ามี)
9. หลักฐานการชำระค่าหุ้นที่บริษัทออกให้แก่ผู้ถือหุ้น
10. กรณีบริษัทจำกัดมีผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวถือหุ้นในบริษัทจำกัดไม่ถึงร้อยละ 50

ของทุนจดทะเบียนหรือกรณีบริษัทจำกัดไม่มีคนต่างด้าวเป็นผู้ถือหุ้น แต่คนต่างด้าวเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามหรือร่วมลงนามผูกพันบริษัท ให้ส่งเอกสารหลักฐานที่ธนาคารออกให้เพื่อรับรองหรือแสดงฐานะการเงินของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยแต่ละรายประกอบคำขอจดทะเบียน โดยเอกสารดังกล่าวต้องแสดงจำนวนเงินที่สอดคล้องกับจำนวนเงินที่นำมาลงหุ้นของผู้ถือหุ้นแต่ละราย

11. แบบ สสช.1 จำนวน 1 ฉบับ
12. แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่และสถานที่สำคัญบริเวณใกล้เคียงโดยสังเขป
13. สำเนาบัตรประจำตัวของกรรมการทุกคน
14. สำเนาหลักการเป็นผู้รับรองลายมือชื่อ (ถ้ามี)
15. หนังสือมอบอำนาจ (กรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนไม่สามารถยื่นขอจดทะเบียนได้ด้วย

ตนเองก็มอบอำนาจให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน โดยทำหนังสือมอบอำนาจและฌนีกอาคารแสดฉบับด้วย)

สำเนาเอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนทุกฉบับต้องให้ผู้ขอจดทะเบียนอย่างน้อยหนึ่งคนรับรองความถูกต้อง ยกเว้นสำเนาบัตรประจำตัวหรือหลักฐานการเป็นผู้รับรองลายมือชื่อผู้จดทะเบียนให้ผู้เป็นเจ้าของบัตรหรือผู้ขอจดทะเบียนอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง

สถานที่จดทะเบียน

1. หน่วยงานในสังกัดของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 87 แห่ง โดยตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่ง ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (สนามบิณน้ำ) สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าเขต 1-6 (ปิ่นเกล้า พหลโยธิน รัชดาภิเษก สุรวงศ์บางนา และแจ้งวัฒนะ (ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา)) และในส่วนภูมิภาคที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัด จังหวัดละ 1 แห่ง รวมถึงสาขาของสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญอีก 4 แห่ง คือ แม่สอด เมืองพัทยา หัวหิน และเกาะสมุย

ยกเว้นการขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการซึ่งมีกฎหมายพิเศษควบคุม ได้แก่ หลักทรัพย์ คลังสินค้า ห้องเย็น ไซโล นายหน้าประกันภัย บริหารสินทรัพย์ให้ยื่นขอจดทะเบียน สำนักงานบริการจดทะเบียน ดังต่อไปนี้

(1) ห้างหุ้นส่วนบริษัทจำกัดที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นขอจดทะเบียนที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (สนามบิณน้ำ)

(2) ห้างหุ้นส่วนบริษัทจำกัดที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดใด ให้ยื่นขอจดทะเบียนที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดซึ่งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่

2. ยื่นจดทะเบียนทางอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์ www.dbd.go.th

ภาคผนวก จ

ระบบจัดการแม่พันธุ์หย่านมชนิด Batch Farrowing

การผลิตระบบชุด (Batch Farrowing)

Batch Farrowing เป็นระบบการจัดการแบบหย่านมแม่สุกรพร้อมๆ กันเป็นชุดๆ ทุก 3 หรือ 4 สัปดาห์ เพื่อให้มีการใช้ระบบเข้าออกเป็นชุด (All in All out) อย่างมีประสิทธิภาพ **มีประโยชน์ในด้านของการควบคุมโรค** ช่วยปรับปรุงให้สุกรอนุบาลและสุกรรุ่นมีสุขภาพดีขึ้น ลดอัตราการความสูญเสีย ในแถบออสเตรเลียได้ มีรายงานว่าอัตราการเจริญเติบโตในสุกรขุนสามารถเพิ่มขึ้นได้ถึง 100-150 กรัม / วัน ซึ่งหมายถึงผลกำไรที่เพิ่มขึ้น โดยมีหลักการอยู่ที่การหย่านมลูกสุกรพร้อมกันจำนวนมากเพื่อที่จะลงขุนแบบเข้าออกเป็นชุด ซึ่งสามารถช่วยลดปัญหาการรับเชื้อจากรุ่นที่สุร่น้อง อีกทั้งยังมีเวลาในการทำความสะอาด ซ้ำเชื้อและพักโรงเรือนระหว่างรุ่นอย่างน้อย 3 หรือ 4 สัปดาห์ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดเชื้อที่เป็นพาหะของโรคจากรุ่นก่อนสู่รุ่นใหม่ได้อีกทางหนึ่งด้วย

นอกเหนือจากประโยชน์ที่กล่าวข้างต้นแล้ว ระบบการจัดการแบบ Batch Farrowing ยังมีข้อดีอื่นๆ อีก ดังนี้

- ช่วยให้สามารถทำงานเฉพาะอย่าง ได้อย่างเข้มงวดในแต่ละสัปดาห์
- ช่วยให้สามารถทำงานเป็นระบบมากขึ้น เช่น การให้ยารักษา และการขนส่ง
- ช่วยให้สามารถจัดการสิ่งแวดล้อม สุตรอาหารและการให้อาหารเหมาะสมกับอายุสุกร เพราะสุกรทั้งโรงเรือนเป็นสุกรอายุเดียวกัน
- เพิ่มโอกาสการฝากลูกสุกร ได้มากกว่า เพราะมีแม่สุกตลอดพร้อมกันหลายแม่ ทำให้ลูกสุกรมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น และมีอัตราการตายลดลง
- กำหนดอายุลูกสุกรหย่านมได้แน่นอน และไม่มีการปนกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง
- สามารถติดตามปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาได้ง่ายขึ้น

แต่ระบบ Batch Farrowing ก็ไม่ได้เหมาะกับทุกฟาร์ม ฟาร์มที่เหมาะสมที่สุดเป็นฟาร์มขนาดเล็กที่มีแม่สุกรน้อยกว่า 300 แม่ เพื่อให้ได้ลูกสุกรหย่านมเป็นกลุ่มใหญ่จำนวนมากพอที่จะลงขุนในครั้งเดียว

www.merial.co.th

ผลเสียจากการทำ Batch Farrowing

- แม่สุกรกลับสัดไม่ตรงรอบ
- แม่สุกรคลอดก่อนกำหนด หรือคลอดช้ากว่ากำหนด
- สุกรสาวเป็นสัดไม่ตรงรอบการผสม
- ต้องใช้จำนวนพ่อพันธุ์มากขึ้น
- อาจทำให้ความพึงพอใจในการทำงานด้อยลง เช่น จำนวนผสมที่มากขึ้น
- หลังหย่านม ถ้าลูกสุกรไม่ได้ขนาดจะไม่สามารถฝากเลี้ยงคอกได้
- ช่วงเปลี่ยนระบบจากระบบสัปดาห์ มาเป็นทุก 3 หรือ 4 สัปดาห์ ทำให้ผลผลิตลดลง
- ต้องเพิ่มจำนวนของขึ้น ซองคลอด อนุบาล รุ่น
- การประเมินผลต้องรออย่างน้อย 1 ปี

เชิญอ่านบทความทางวิชาการ และความเคลื่อนไหวต่างๆ ของทีมงานเมริเอล (ประเทศไทย) ผ่านอินเดคร์เบ็ท
ได้ที่ www.merial.co.th

บันฑูรย์ ตระการวิระเดช (สพ.บ.)
ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายวิชาการ แผนกผลิตภัณฑ์สัตว์เศรษฐกิจ
มือถือ: 081 831-7829
E-mail: banthun.trakanwiradet@merial.com

www.merial.co.th

ภาคผนวก จ

ระบบการผลิตสุกรเพื่อสุขภาพ

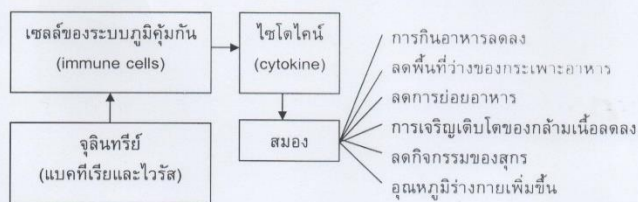
บทที่ 10

ระบบการผลิตสุกรเพื่อสุขภาพ

การผลิตสุกรได้เปลี่ยนแปลงจากระบบที่เลี้ยงธรรมดาเป็นระบบที่เลี้ยงหนาแน่นขึ้น ทำให้สุกรเกิดความเครียด สุขภาพอ่อนแอลง พบปัญหาสูญเสียด้านการผลิต ระบบการผลิตสุกรใหม่จึงจำเป็นต้องใช้ปฏิบัติการเชิงป้องกันทั้งโปรแกรมวัคซีนและยาในเลี้ยง รวมถึงการแยกฟาร์มเลี้ยงเพื่อป้องกันการติดเชื้อระหว่างสุกรต่างอายุกัน และการหย่านมเร็วเพื่อป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากแม่สู่ลูกซึ่งเป็นการผลิตเพื่อสุขภาพสุกร

10.1 การติดเชื้อโรคกับประสิทธิภาพการผลิต

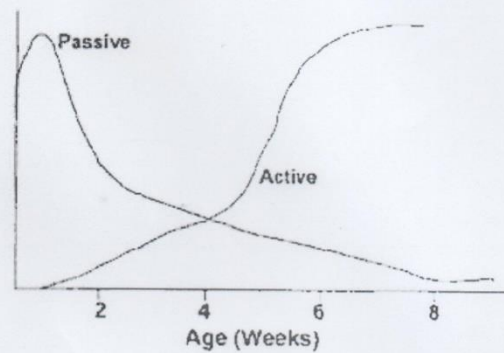
สุกรที่มีการติดเชื้ออาจเป็นแบคทีเรียหรือไวรัส แต่ไม่แสดงอาการทางคลินิก ออกมาให้เห็นหรืออยู่ในภาวะที่เป็น subclinical disease เชื้อจุลินทรีย์เหล่านี้จะกระตุ้นระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้หลั่งโปรตีนไซโตไคน์ (cytokine protein) ส่งไปยังสมอง ทำให้เกิดผลเสียต่อประสิทธิภาพการผลิตของสุกร ทำให้สุกรจะกินอาหารลดลง ความสามารถในการย่อยอาหารลดลง และการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อลดลง เป็นต้น ดังภาพที่ 10.1

ภาพที่ 10.1 ผลของการกระตุ้นให้มีการหลั่งไซโตไคน์โดยจุลินทรีย์ต่อประสิทธิภาพการผลิตของสุกร
ที่มา : Carr and Boyd (1997) อ้างโดยประวัติ (2545)

10.2 ระบบภูมิคุ้มกันของสุกร

ลูกสุกรแรกเกิดที่ดูดนมแม่เหลืองจากแม่จะมีภูมิคุ้มกันที่ได้จากแม่เป็น Passive immunity ที่ผ่านทางนมแม่เหลือง ภูมิคุ้มกันโรคลเหล่านี้จะมีผลคุ้มกันได้ในระยะแรก ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จากนั้นจะมีปริมาณลดลงเรื่อย ๆ จนหมดไป โดยในช่วงสัปดาห์แรกของอายุลูกสุกร ภูมิคุ้มกันที่ลูกสุกรได้รับจากแม่จะมีมากกว่าจากนั้นจะค่อย ๆ เสื่อมลงและจะเสื่อมลงอย่างมากเมื่ออายุมากกว่า 2 สัปดาห์ ดังภาพที่ 10.2 ภูมิคุ้มกันที่ได้จากแม่นี้ทำให้ลูกสุกรสามารถกำจัดกาการติดเชื้อโรคได้

ภาพที่ 10.2 passive immunity ลดลงและ active immunity จะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ

ภูมิคุ้มกันโรคลเหล่านี้จะมีผลคุ้มกันโรคระหว่างสัปดาห์แรกของชีวิตได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่ ขึ้นอยู่กับแอนติบอดี (antibody) ของแม่ที่เหมาะสม โดยแม่สุกรต้องมีการจัดเตรียมภูมิคุ้มกันโรควิอย่างน้อย 4 สัปดาห์ก่อนคลอด เพื่อสามารถผลิตแอนติบอดีในนมแม่เหลืองและนมธรรมชาติ แต่จะค่อย ๆ ลดปริมาณลงจนหมดไป 8-12 สัปดาห์หลังคลอด ดังตารางที่ 10.1

ตารางที่ 10.1 ปริมาณ immunoglobulin จากน้ำนมของแม่สุกรหลังคลอด

ชนิดน้ำนมแม่สุกร	Ig : มิลลิกรัมต่อ 100 มิลลิลิตร			
	G ₁	G ₂	M	A
นมแม่เหลือง	6,180	4,030	320	960
น้ำนมวันที่ 1	1,180	800	180	380
น้ำนมวันที่ 2	820	500	180	270
น้ำนมวันที่ 3-7	190	130	120	340
น้ำนมวันที่ 8-35	140	150	90	305

ลูกสุกรควรได้รับนมแม่เหลืองจากแม่ในปริมาณที่เพียงพอหรือมากที่สุดเท่าที่จะรับได้ภายใน 12-24 ชั่วโมงหลังคลอดออกมาเท่านั้น เนื่องจากในเวลานั้นร่างกายลูกสุกรแรกเกิดมีความสามารถยับยั้งให้ immunoglobulin ชนิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นโมเลกุลโปรตีนโครงสร้างสลับซับซ้อน มีขนาดใหญ่ ซึมผ่านจากผนังลำไส้เล็กเข้าสู่กระแสเลือดได้โดยไม่ถูกย่อย แต่ถ้านานกว่านั้นร่างกายลูกสุกรจะผลิตเอนไซม์ย่อยโปรตีน (proteinase) ย่อยสลาย immunoglobulin ที่เป็นโปรตีนให้เป็นโพลีเปปไทด์ (polypeptide) หรือกรดอะมิโนชนิดต่าง ๆ ซึ่งจะหมดคุณสมบัติการเป็นภูมิคุ้มกันโรค มีคุณค่าเป็นเพียงโภชนาตัวหนึ่งเช่นเดียวกับโปรตีนทั่วไปจากน้ำนม (casein)

ปัจจัยที่มีผลต่อความคุ้มโรคของ Passive immunity จากนมแม่เหลืองขึ้นกับ

1. ระดับภูมิคุ้มกันของแม่สุกร
2. ปริมาณนมแม่เหลืองที่ลูกสุกรได้รับ
3. ธรรมชาติของเชื้อโรค ซึ่งบางครั้ง Passive immunity ไม่สามารถป้องกันได้

Passive immunity จากนมแม่เหลือง สามารถคุ้มกันลูกสุกรจากการติดเชื้อโรคได้หลายชนิดทั้งชนิดที่คุ้มกันได้ดี ปานกลาง และคุ้มกันได้น้อย ดังนี้

1. คุ้มกันได้ดี ได้แก่ เชื้อ *Salmonella spp.*, *Actinobacillus pleuroneumoniae*, *Erysipelothrix rhusiopathiae*, *Mycoplasma hyopneumoniae* และ *Pasteurella multocida*

2. คุ้มกันไต่ปานกลาง ได้แก่ เชื้อ *Bordetella bronchiseptica*, *Clostridium perfringens* Type C, *Lawsonia intracellulare*, *Porcine parvovirus*, *Porcine reproductive and respiratory syndrome virus (PRRSV)*, *Rotavirus* และ *Serpulina hyodysenteriae*

3. คุ้มกันได้น้อย ได้แก่ เชื้อ *Actinobacillus suis*, *Ascaris suum*, *Brucella suis*, *Cytomegalovirus*, *Eperythrozoon suis*, *Enterotoxigenic Escherichia coli*, *Haemophilus parasuis*, *Hematopinus suis*, *Hog cholera* (Swine fever), *Isosporasuis suis*, *Leptospira*, *Oesophagostomum dentatum*, *Porcine respiratory coronavirus*, *Sarcoptes scabiei*, *Staphylococcus hyicus*, *Stephanurus dentatus*, *Streptococcus suis*, *Strongyloides ransomi*, *Swine influenza virus*, *Swine pox*, *Yoxoplasma gondii*, *Trichinella spiralis*, *Trichuris suis* และ *Transmissible gastroenteritis virus (TGEV)*

เมื่อแม่สุกรหยุดผลิตนม น้ำเหลืองเปลี่ยนเป็นผลิตนมธรรมดา ในนมธรรมดาจะมี IgA ที่เป็นแอนติบอดีไม่ถูกดูดซึม แต่จะช่วยลูกสุกรในการต่อต้านเชื้อโรคที่เยื่อผิวทางเดินอาหาร ป้องกันโรคทางลำไส้ เป็น mucosal immunity มีความสำคัญในการป้องกันโรคต่อเนื่องจากแอนติบอดีจากนม น้ำเหลืองที่ลดลง ระบบภูมิคุ้มกัน (immune system) ของลูกสุกรยังไม่ทำงานเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันขึ้นเองจนกว่าจะอายุ 21 วัน แต่ถ้าลูกสุกรมีการสัมผัสกับเชื้อโรคอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อมหรือได้รับวัคซีนป้องกันโรค จะกระตุ้นให้ร่างกายสร้างภูมิคุ้มกันเฉพาะโรคขึ้นได้ก่อนอายุ 21 วัน ซึ่งเป็น active immunity ชนิด humoral immunity ร่วมกับ cellular immunity แต่ในช่วงอายุ 3-4 สัปดาห์ยังทำงานไม่ค่อยสมบูรณ์มากนัก จะสมบูรณ์เมื่ออายุประมาณ 7-8 สัปดาห์

ดังนั้นลูกสุกรแรกเกิดได้รับภูมิคุ้มกันโรคที่แม่จัดเตรียมแอนติบอดีไว้ในนม น้ำเหลือง และ secretory IgA antibody ในนมธรรมดา ทำให้ลูกสุกรสามารถป้องกันโรคได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่ passive immunity จากนม น้ำเหลืองและแอนติบอดีในนมธรรมดา โดยเฉพาะ secretory IgA มีปริมาณต่ำลง ระบบภูมิคุ้มกันของตัวเองจะเริ่มทำงานเพื่อสร้าง active immunity โดยค่อย ๆ เพิ่มขึ้น แต่ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่จนกว่าจะอายุ 7-8 สัปดาห์ ร่วมกับ nonspecific immunity เช่น กรดในกระเพาะ กรดไขมันในน้ำนม

secretory IgA ที่หลั่งในน้ำลายและในกระเพาะอาหาร เป็นต้น ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการป้องกันการติดเชื้อในบริเวณ mucous membrane ทำให้ลูกสุกรสามารถต้านทานต่อเชื้อโรคได้โดยเฉพาะโรคในทางเดินอาหาร โรคแต่ละชนิดมีโอกาที่จะเกิดในลูกสุกรแตกต่างกันตามอายุลูกสุกร เนื่องจากระดับภูมิคุ้มกันในแต่ละช่วงอายุของลูกสุกรจะแตกต่างกัน

10.3 หลักการของระบบการผลิตสุกรเพื่อสุขภาพ

หลักการสำคัญของระบบการผลิตสุกรเพื่อสุขภาพ เพื่อลดการสูญเสียที่เกิดจากการติดเชื้อในลูกสุกร ดังนี้

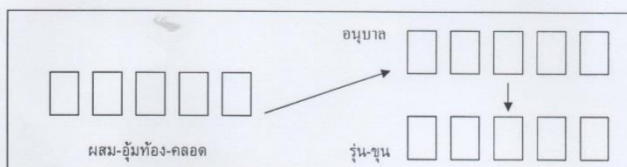
1. เริ่มจากฟาร์มผลิตลูกสุกรที่ค่อนข้างปลอดโรค ลูกสุกรควรมาจากฟาร์มที่ปลอดจากโรคทั่วไป หรือมาจากฟาร์มที่แม่สุกรมีภูมิคุ้มกันต่อโรคและเป็นภูมิคุ้มกันที่มีระดับสม่ำเสมอ และอายุหย่านมของลูกสุกรควรเป็นช่วงอายุที่สามารถป้องกันการติดเชื้อจากแม่สู่ลูกสุกรในครอกได้
2. จำกัดอายุในพื้นที่หรือโรงเรือนเดียวกัน ลูกสุกรที่อยู่ในพื้นที่หรือโรงเรือนเดียวกันต้องมีอายุต่างกันไม่เกิน 1 สัปดาห์ เนื่องจากโดยทั่วไปการติดเชื้อในกลุ่มลูกสุกรมาจากการติดจากสุกรอายุมากสู่สุกรอายุน้อยกว่า
3. นำระบบเข้าหมด-ออกหมด (all-in, all-out; AIAO) มาใช้ในการผลิต ทั้งระดับโรงเรือน (AIAO by building) และระดับฟาร์ม (AIAO by sites)

10.4 ระบบการผลิตสุกร

ระบบการจัดการฟาร์มสุกร แบ่งเป็น 4 แบบคือ (Carr and Boyd, 1997)

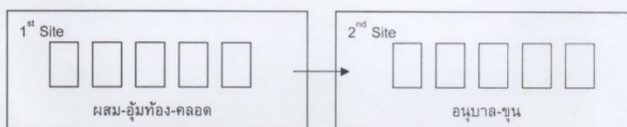
1. ระบบการผลิตสุกรแบบดั้งเดิม (traditional single site or one site production) เป็นระบบการผลิตแบบทั่วไป คือ การรวมสุกรทุกกลุ่มหรือทุกช่วงอายุไว้ในบริเวณฟาร์มเดียวกันทั้งสุกรพ่อแม่พันธุ์ (mating and gestation-farrowing) สุกรอนุบาล (nursery) และสุกรรุ่น-ขุน (grower-finisher) ดังภาพที่ 10.3 ระบบนี้มีการเคลื่อนย้ายสุกรแบบต่อเนื่อง การติดเชื้อระหว่างสุกรต่างอายุกันเกิดขึ้นได้ง่าย ทำให้โรค

เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างความเสียหายให้กับฟาร์มได้อย่างต่อเนื่อง โดยทั่วไปโอกาสการติดเชื้อในลูกสุกรมีอยู่ 2 ช่วงคือ การติดเชื้อจากแม่สุกรในคอกคลอดและการติดเชื้อระหว่างลูกสุกรด้วยกันเอง อาจเป็นลูกสุกรในคอกเดียวกันหรือจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง

ภาพที่ 10.3 ระบบการผลิตแบบดั้งเดิม

2. ระบบการผลิตแบบทูไซต์ (two-site production) เป็นระบบที่แยกสุกรเลี้ยงใน 2 พื้นที่ (2 ไซต์) เป็นระบบการผลิตที่แยกสุกรอนุบาลและสุกรรุ่น-ขุนออกจากฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ไปเลี้ยงในพื้นที่อีกแห่งหรืออีกฟาร์มหนึ่งที่อยู่ห่างออกไป (off-site) ระบบนี้เมื่อสุกรหย่านจะถูกนำไปเลี้ยงในฟาร์มขุนเลย เพราะระบบนี้ไม่มีคอกอนุบาลโดยตรง แต่เลี้ยงอนุบาลในคอกขุน (wean to finish buildings) ระบบนี้มีการเคลื่อนย้ายสุกรเพียง 1 ครั้งเท่านั้น ระบบนี้เพื่อผลิตสุกรรุ่นและสุกรขุนที่มีสุขภาพดี (Muirhead and Alexander, 1997) ภาพที่ 10.4

ภาพที่ 10.4 ระบบการผลิตแบบทูไซต์

การดูแลลูกสุกรต้องเคร่งครัดเป็นพิเศษ ในระยะ 10-14 วันแรกในฟาร์มคลอด ต้องควบคุมการใช้ไฟกก ควบคุมแรงลม และปรับการไหลของน้ำผ่านจิบน้ำ อายุหย่านของลูกสุกรอยู่ในช่วง 17-20 วัน ขึ้นกับสภาวะของโรคในฟาร์มและความต้องการของเจ้าของฟาร์มในการป้องกันหรือควบคุมการติดเชื้อจากแม่สุกรสู่ลูกสุกร การที่ลูกสุกรสามารถป้องกันตัวเองจากการติดเชื้อจากแม่สุกรในคอกคลอดตามระยะเวลาการหย่าน

ไค่นั้น ลูกสุกรต้องได้รับภูมิกุ้มกันจากแม่สุกรผ่านทางนมแม่สุกร แม่สุกรต้องมาจากฝูงที่ได้รับการเตรียมความพร้อมมาเป็นอย่างดีทั้งการฉีดวัคซีนและการกระตุ้นภูมิกุ้มกันตามธรรมชาติ และเป็นฝูงแม่สุกรที่มีระดับภูมิกุ้มกันสม่ำเสมอ

การจัดการสุกรพันธุ์เพื่อเตรียมความพร้อมแม่สุกรโดย

1. มีโปรแกรมการกักโรคให้กับสุกรพันธุ์ทุกชุดที่เข้ามาในฟาร์ม
2. มีโปรแกรมการกระตุ้นภูมิกุ้มกันให้กับสุกรพันธุ์ทุกชุดที่เข้ามาในฟาร์ม
3. มีโปรแกรมวัคซีนที่ดีและเป็นโปรแกรมที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลฟาร์ม
4. มีโปรแกรมการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับ

จากการเปรียบเทียบสุขภาพสุกรขุนจากระบบการผลิตแบบหมูไซต์กับระบบแบบดั้งเดิม พบว่า สุกรที่เลี้ยงในระบบหมูไซต์จะมีสุขภาพดีกว่าและประสิทธิภาพการผลิตดีกว่าสุกรที่เลี้ยงในระบบแบบดั้งเดิม ดังตาราง 10.2 และตารางที่ 10.3

ตารางที่ 10.2 ภาวะสุขภาพสุกรขุนจากระบบการผลิตระบบแบบดั้งเดิมและแบบหมูไซต์

รายการ (เปอร์เซ็นต์)	แบบดั้งเดิม	แบบหมูไซต์
ปอดอักเสบ (จากมัยโคพลาสมา)	39	2
เยื่อหุ้มปอดและปอดอักเสบ (Pleuropneumonia)	2	0
เยื่อหุ้มปอดอักเสบ (Pleuritis)	64	1

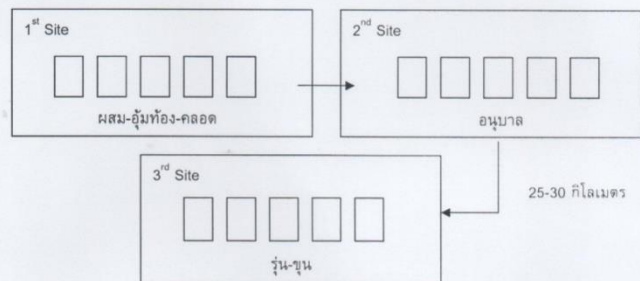
ที่มา : ดัดแปลงจาก Baekbo (2001) อ้างโดยประวัติ (2545)

ตารางที่ 10.3 ประสิทธิภาพการผลิตสุกรขุนจากระบบการผลิตระบบแบบดั้งเดิมและแบบหมูไซต์

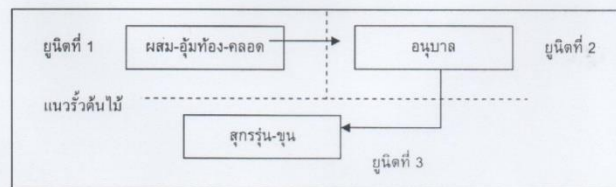
รายการ	แบบดั้งเดิม	แบบหมูไซต์
การตาย (เปอร์เซ็นต์)	4.8	1.7
อัตราการเจริญเติบโต ช่วง 7-30 กิโลกรัม (กรัม/วัน)	474	485
อัตราการเจริญเติบโต ช่วง 30-100 กิโลกรัม (กรัม/วัน)	791	972
อัตราการเจริญเติบโต ช่วง 7-100 กิโลกรัม (กรัม/วัน)	669	767
อายุตั้งแต่เกิดถึงส่งตลาด (วัน)	165	149

ที่มา : ดัดแปลงจาก Baekbo (2001) อ้างโดยประวัติ (2545)

3. ระบบการผลิตแบบทรีไซด์ (three-site production) ระบบนี้มี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นระบบการผลิตที่แยกสุกรรุ่น-ขุนออกจากสุกรอนุบาลและนำไปเลี้ยงในพื้นที่หรือฟาร์มอีกแห่งที่อยู่ห่างออกไป (off-site) ระบบนี้ประกอบด้วยฟาร์ม 3 แห่งคือ ฟาร์มที่ 1 เป็นฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ ฟาร์มที่ 2 เป็นฟาร์มสุกรอนุบาล และฟาร์มที่ 3 เป็นฟาร์มสุกรรุ่น-ขุน ระบบนี้มีการเคลื่อนย้ายสุกร 2 ครั้ง ภาพที่ 10.5 แบบที่ 2 เป็นแบบประยุกต์ สุกรทั้ง 3 กลุ่ม (สุกรพ่อแม่พันธุ์ สุกรอนุบาล และสุกรขุน) อยู่ในพื้นที่ฟาร์มเดียวกัน (on-site) แต่แยกยูนิตกันชัดเจน แต่ละยูนิตอยู่ห่างกัน แยกบุคลากรและอุปกรณ์จากกันโดยเด็ดขาด ภาพที่ 10.6 ระบบนี้จะลดค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าบริหารจัดการต่าง ๆ เช่น ค่าก่อสร้าง ไฟฟ้า ประปา ค่าขนส่ง และค่าแรงงาน เป็นต้น (Loula, 1993) ระบบนี้เพื่อหยุดวงจรการแพร่กระจายของโรค (Muirhead and Alexander, 1997)

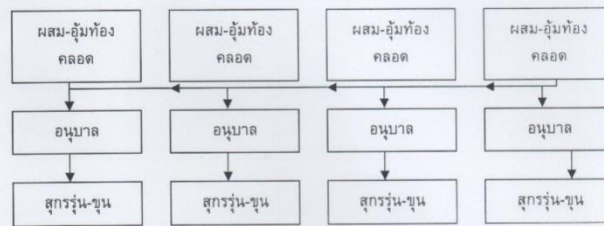

ภาพที่ 10.5 ระบบการผลิตแบบทรีไซด์ สุกรแต่ละกลุ่มอยู่แยกแต่ละฟาร์ม

ภาพที่ 10.6 ระบบการผลิตแบบทรีไซด์ สุกรแต่ละกลุ่มอยู่ในบริเวณพื้นที่ฟาร์มเดียวกัน

4. ระบบการผลิตแบบมัลติไซต์ (multi-site production) เป็นระบบการผลิตที่แยกเลี้ยงสุกรทั้ง 3 กลุ่มอายุเหมือนระบบฟาร์มไซต์ แต่ที่แตกต่างจากระบบฟาร์มไซต์คือ สุกรแต่ละกลุ่มอายุจะแยกเลี้ยงเป็นหลายฟาร์ม ระบบนี้เหมาะกับการผลิตในรูปแบบสหกรณ์ ภาพที่ 10.7 ระบบนี้เพื่อหยุดวงจรการแพร่กระจายของโรคและเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการเปลี่ยนอาหารดี

ภาพที่ 10.7 ระบบการผลิตแบบมัลติไซต์

10.5 ระบบการแยกฟาร์มเลี้ยงสุกร

ระบบการแยกฟาร์มเลี้ยงสุกร โดยเฉพาะฟาร์มที่มีปัญหาโรคระบบทางเดินหายใจ ก่อให้เกิดผลดีต่อประสิทธิภาพการผลิตสุกร จากการทดลองแยกลูกสุกรหย่านมเมื่ออายุ 27 วัน ไปเลี้ยงในอีกฟาร์มหนึ่ง (off site) พบว่า มีผลทำให้อัตราการเจริญเติบโตดีกว่าและอัตราแลกเนื้อดีกว่ากลุ่มที่เลี้ยงในฟาร์มเดิม (ตารางที่ 10.4)

ตารางที่ 10.4 ประสิทธิภาพการผลิตระหว่างกลุ่มแยกฟาร์มเลี้ยงลูกสุกรกับกลุ่มเลี้ยงในฟาร์มเดิม

รายการ	กลุ่มแยกฟาร์มเลี้ยง	กลุ่มเลี้ยงในฟาร์มเดิม
น้ำหนักเริ่มต้นเฉลี่ย (กิโลกรัม)	9.29	8.34
น้ำหนักสิ้นสุดเฉลี่ย (กิโลกรัม)	32.2	21.05
อัตราการเจริญเติบโต (กรัมต่อวัน)	438	252
อัตราการเปลี่ยนอาหาร	1.72	2.05

ที่มา : ดัดแปลงจาก Muirhead and Alexander (1997) อ้างโดยประวิติ (2545)

จากการทดลองเลี้ยงลูกสุกรกลุ่มอายุเดียวกันกับกลุ่มหลายอายุ พบว่า สุกรกลุ่มอายุเดียวกันมีประสิทธิภาพการผลิตดีกว่ากลุ่มหลายอายุ (ตารางที่ 10.5)

ตารางที่ 10.5 ประสิทธิภาพการผลิตในคอกอนุบาลระหว่างลูกสุกรกลุ่มอายุเดียวกันกับกลุ่มหลายอายุ

กลุ่มอายุ	น้ำหนักเข้า (กิโลกรัม)	น้ำหนักออก (กิโลกรัม)	อัตราการเจริญเติบโต (กรัมต่อวัน)	เปอร์เซ็นต์ตาย (%)
กลุ่มอายุเดียวกัน	5.27	30.2	441	2.9
กลุ่มหลายอายุ	5.50	25.0	382	3.5

ที่มา : Dial et al. (1995) อ้างโดยประวัติ (2545)

จากการทดลองนำสุกรเข้าเลี้ยงในโรงเรือนแบบเข้าหมด-ออกหมด ให้ผลดีกว่าการเลี้ยงแบบต่อเนื่องในโรงเรือนเดียว (ตารางที่ 10.6) ลูกสุกรที่นำมาเลี้ยงในโรงเรือนเดียวกันหรือในพื้นที่เดียวกันควรมีอายุต่างกันไม่เกิน 1 สัปดาห์

ตารางที่ 10.6 ประสิทธิภาพการผลิตระหว่างระบบการผลิตแบบเข้าหมด-ออกหมดกับระบบต่อเนื่อง

รายการ	แบบเข้าหมด-ออกหมด	แบบต่อเนื่อง
น้ำหนักเริ่มต้น (กิโลกรัม)	17.8	18.6
น้ำหนักส่งตลาด (กิโลกรัม)	106.3	107.0
ประมาณอาหารที่กิน (กิโลกรัมต่อวันต่อตัว)	2.19	2.12
อัตราการเจริญเติบโต (กรัมต่อวัน)	713	613
อัตราการเปลี่ยนอาหาร	3.08	3.45
อัตราการตาย (เปอร์เซ็นต์)	1.63	3.39
รอยโรคที่ปอด (เปอร์เซ็นต์)	18	48

ที่มา : Leman (USA) อ้างโดยประวัติ (2545)

10.6 ระบบเข้าหมด-ออกหมด

ระบบเข้าหมด-ออกหมด (The all in-all out) เป็นระบบที่ต้องใช้ความรู้เรื่องการจัดการสุกรทั่ว ๆ ไป มาทำให้เกิดตัวเลือกของระบบ ซึ่งจะมีความหลากหลายในแง่ของวิธีการทำงานและการให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถด้านการปฏิบัติการของแต่ละฟาร์ม แต่วิธีที่ทำให้เกิดผลกำไรมากกว่าคือ ความเข้าใจในระบบและการนำไปใช้จริง

ระบบเข้าหมด-ออกหมดจะแบ่งการเลี้ยงสุกรออกเป็นหลายระยะ ได้แก่ ระยะเข้าคลอด ระยะหย่านม ระยะผสม ระยะหลังหย่านม และระยะขุน ระบบนี้ต้องแบ่งแม่พันธุ์ในฝูงออกเป็นกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน แม่พันธุ์เหล่านี้ถูกเคลื่อนย้ายจากบริเวณหนึ่งไปยังอีกบริเวณหนึ่งหรือจากโรงเรือนหนึ่งไปยังอีกโรงเรือนหนึ่งเมื่อระยะการเลี้ยงเปลี่ยนไป การย้ายต้องทำเป็นกลุ่มและมีช่วงเวลาการย้ายที่แน่นอน บริเวณที่อยู่ของแต่ละระยะจะเหมาะสมกับสรีระของสุกร ในการย้ายครั้งหนึ่ง ๆ จะทำให้โรงเรือนบริเวณนั้น ๆ เต็มและว่างลงในครั้งเดียว

ในทางปฏิบัติระบบเข้าหมด-ออกหมดเน้นเรื่องเวลาการหย่านม ต้องสม่ำเสมอและกำหนดวันที่แน่นอนในหนึ่งสัปดาห์ หลังหย่านมกลุ่มของแม่พันธุ์หย่านมจะกลับมาเป็นสัตว์ในเวลาใกล้เคียงกัน แล้วถูกผสมและเข้าคลอดพร้อม ๆ กัน

ก. ประโยชน์ของระบบการเข้าหมด-ออกหมด

ระบบเข้าหมด-ออกหมด มีประโยชน์ดังนี้

1. ลดปัญหาเรื่องโรคในฝูง เนื่องจาก
 - 1.1 ลดการติดเชื้อระหว่างสุกรต่างอายุ เพราะสุกรหย่านมเป็นสุกรอายุเดียวกัน
 - 1.2 การที่แต่ละส่วนการเลี้ยงว่างลงโดยไม่มีสุกรเหลืออยู่เลย ทำให้สามารถทำความสะอาดเชื้อได้อย่างสมบูรณ์ก่อนที่จะนำสุกรชุดต่อไปเข้ามาเลี้ยง
 - 1.3 สามารถพักเล้าได้นานเท่าที่ต้องการ เพื่อเป็นการกำจัดโรคได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. วางระบบหรือโครงสร้างการทำงานของคนในฟาร์มได้ง่าย
 - 2.1 มีการวางแผนการปฏิบัติงาน วางตำแหน่งคนปฏิบัติและกระจายคนทำงานได้ดีกว่า ทำให้ประหยัดเวลาในการทำงาน
 - 2.2 ในฟาร์มขนาดใหญ่ สามารถจัดคนทำงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้านลงในตำแหน่งที่เหมาะสมได้
 - 2.3 ลดวันทำงานลง ทำให้มีวันหยุดงานได้ในแต่ละสัปดาห์ โดยเฉพาะฟาร์มระบบครอบครัวจะมีเวลาของครอบครัวมากขึ้น
3. มีการใช้โรงเรือนอย่างเต็มประสิทธิภาพ เนื่องจาก
 - 3.1 ในการก่อสร้างจะต้องวางแผนว่าฟาร์มควรจะมีสัดส่วนอย่างไร โดยพิจารณาในเรื่องของขนาด จำนวน และการวางตำแหน่งโรงเรือน ระยะของสุกรเหมาะสมกับพื้นที่การเลี้ยงตามมาตรฐานทั่วไปเพื่อให้มีความหนาแน่นเหมาะสม
 - 3.2 การใช้โรงเรือนเลี้ยงสุกรขุน ต้องมีจำนวนสุกรเหมาะสมกับพื้นที่การเลี้ยงตามมาตรฐานทั่วไปเพื่อให้มีความหนาแน่นเหมาะสม
4. ควบคุมการผลิตสุกรได้ดีกว่า เพราะ
 - 4.1 มีการจัดแม่พันธุ์เป็นกลุ่ม การหย่านมก็ทำเป็นกลุ่ม ทำให้ง่ายแก่การตรวจสอบและกระตุ้นสัตว์ แม่พันธุ์เหล่านี้จึงถูกผสมและเข้าคลอดพร้อมกันเป็นชุด
 - 4.2 ระยะเวลาเลี้ยงลูกของแม่พันธุ์ไม่สั้นหรือยาวเกินไป (26-28 วัน) นอกจากไม่กระทบต่อการเจริญเติบโตของลูกสุกรแล้ว แม่พันธุ์เลี้ยงลูกยังไม่สูญเสียน้ำหนักมากจนทำให้มีผลกระทบต่อระบบสืบพันธุ์อีกด้วย
 - 4.3 เมื่อถึงเวลาคลอดแม่สุกรในกลุ่มเดียวกัน จะคลอดในเวลาไล่เลี่ยกัน ทำให้ย้ายฝากหรือฝากเลี้ยงลูกสุกรได้ง่าย
 - 4.4 ฟาร์มที่ใช้การผสมเทียม สามารถคำนวณความต้องการน้ำเชื้อได้ล่วงหน้า
 - 4.5 คาดการณ์จำนวนสุกรสาวที่ต้องซื้อเข้าฟาร์มเพื่อทดแทนในกลุ่มผสมได้ล่วงหน้า โดยดูจากกลุ่มแม่สุกรอุมท้องที่ผ่านการยืนยันว่าท้องแล้วเป็นชุด ๆ ไป
5. ทำให้เทคนิคการจัดการฟาร์มดีขึ้นและให้ผลตอบแทนกลับมาอย่างคุ้มค่า

5.1 สะดวกในการดูแลเอาใจใส่แม่พันธุ์ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ทำให้ อัตราการผสมติดสูงขึ้นและลดจำนวนวันไม่ให้ผลผลิตลง

5.2 การหย่านมพร้อมกันเป็นกลุ่ม ลูกสุกรหย่านมจึงมีอายุใกล้เคียงกัน ทำให้ลดปัญหาเรื่องการกัดกัน ลดความเสี่ยงจากการรวมกลุ่ม (ปัญหาท้องเสียและความยุ่งยากจากการหย่านม) และการขุนสุกรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 การทำความสะอาดทำได้อย่างสมบูรณ์ (ไม่มีสุกรเหลืออยู่ภายใน บริเวณนั้น) และพักเก้าได้นานเท่าที่ต้องการเป็นการช่วยให้การผลิตของฟาร์มดีขึ้น

5.4 ช่วยให้โปรแกรมการติดตามต่าง ๆ ระหว่างการขุนสะดวกและง่ายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนอาหารตามระยะการเลี้ยง หรือการวัดอัตราการเปลี่ยนอาหาร (FCR) และอัตราการเจริญเติบโตต่อวัน (ADG) ซึ่งสามารถทำได้ละเอียด

5.5 จากลักษณะเทคนิคการจัดการฟาร์มที่มุ่งประโยชน์สูงสุดของระบบ เข้าหมด-ออกหมดนี้ ทำให้ผู้ดูแลฟาร์มสามารถประเมินผลการผลิตของสุกรแต่ละกลุ่มได้อย่างรวดเร็ว

ข. ข้อบังคับพื้นฐานของระบบเข้าหมด-ออกหมด

ระบบเข้าหมด-ออกหมด เป็นระบบที่ให้ประโยชน์ตอบแทนกลับมาสูง ระบบนี้จึงกลายมาเป็นตัวเลือกหนึ่งที่ผู้เลี้ยงสุกรนำมาพิจารณา เพื่อสามารถลดความยุ่งยากของระบบลงได้เท่าที่ต้องการ จริง ๆ แล้วระบบนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้เกิดความยุ่งยากแต่เป็นการประยุกต์เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อการดูแลเอาใจใส่ ข้อบังคับพื้นฐานที่มีความสำคัญคือ

1. โรงเรือนต้องแบ่งเป็นห้อง ๆ แต่ละห้องมีความจุเท่า ๆ กันและเหมาะสมกับ สรีระของสุกรในแต่ละระยะ ดังนั้นการสร้างโรงเรือนจึงเป็นต้องทำอย่างรอบคอบ

2. วางตารางเวลาการหย่านมที่เหมาะสมและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด การหย่านมเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก เพราะหากเลยไม่ปฏิบัติตามตารางเวลาอย่างสม่ำเสมอแล้ว จะเกิดความเสียหายจากการแยกกันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ แล้วกว่าจะ กลับเข้าสู่สภาพปกติต้องใช้เวลาานาน

ตัวอย่างเช่น หากมีกลุ่มแม่พันธุ์ 1 กลุ่มหย่านมเข้าไป 1 สัปดาห์ การทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ และพักเก้าคลอดก็จะมีปัญหา ซึ่งอาจจะทำได้ไม่ดีหรือพักเก้าไม่ได้เลย

ทำให้ลูกเกิดท้องเสียในลำคอเพิ่มขึ้น กลุ่มแม่พันธุ์เข้าผสมและเข้าคลอดช้าลง ผลที่ตามมาคือ ระบบโครงสร้างการใช้งานโรงเรือนเสียไป และถ้ามีจำนวนสุกรหนาแน่นมากเกินไปจะกระทบต่อการดูแลสุกรด้วย การหย่านมต้องทำอย่างสม่ำเสมอเพื่อหลีกเลี่ยงการช้อนแยกกันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

3. เมื่อหย่านมแล้วต้องปฏิบัติต่อแม่พันธุ์อย่างถูกต้อง เพื่อให้กลับมาเป็นสัตว์พร้อมกันเป็นกลุ่ม โดยต้องดูแลการให้น้ำและอาหาร การเปลี่ยนสภาพแวดล้อม และการสัมผัสพ่อพันธุ์ เป็นต้น การจัดการแม่พันธุ์เป็นกลุ่มทำให้ง่ายต่อการตรวจสอบ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนแรกสำหรับการควบคุมวงจรการผลิตลูกสุกรในฟาร์มสุกร

4. ต้องเตรียมพ่อพันธุ์ใช้งานให้เพียงพอสำหรับฟาร์มที่ใช้การผสมจริง ส่วนฟาร์มที่ใช้การผสมเทียมต้องมั่นใจว่ามีปริมาณน้ำเชื้อพอใช้สำหรับการผสมในฟาร์ม การที่แม่สุกรในกลุ่มหนึ่งกลับมาเป็นสัตว์ในเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจใช้เวลา 2-3 วัน เป็นสัตว์ครบหมดทุกตัวในกลุ่มหรือเกือบครบทั้งกลุ่มฟาร์ม จึงมีความต้องการใช้งานพ่อพันธุ์มากในช่วงเวลานี้ เพราะการปฏิสนธิระหว่างไข่กับตัวอสุจิที่ตินั้นต้องทำการผสม 2 หรือ 3 ครั้ง ในช่วงนี้พ่อพันธุ์จึงถูกใช้งานมาก หลังจากนั้นจะถูกใช้งานน้อยมากหรือถูกพักการใช้งานไประยะหนึ่ง ซึ่งพ่อพันธุ์ไม่ควรใช้งานน้อยหรือพักการใช้งานนานเกินไป ดังนั้นจึงควรมีช่วงห่างของเวลาการเข้า-ออกระหว่างกลุ่มแม่พันธุ์ตั้งแต่ 7 วันขึ้นไป

ในฟาร์มขนาดใหญ่ควรใช้การผสมเทียม เพื่อลดจำนวนพ่อพันธุ์ใช้งาน และช่วยให้การจัดการที่จุดผสมง่ายขึ้น พ่อพันธุ์ที่มีอยู่จะถูกใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. เตรียมสุกรสาวทดแทนให้เพียงพอสำหรับการปรับกลุ่มผสมให้คงที่ สิ่งหนึ่งที่ฟาร์มต้องคำนึงคือ การใช้คอกคลอดให้เกิดประโยชน์สูงสุด การที่คอกคลอดว่างลงนั้นหมายถึง โอกาสทำรายได้เข้าฟาร์มลดลงไป ดังนั้นในทางปฏิบัติกลุ่มผสมควรมีจำนวน

แม่พันธุ์ที่ผสมมากกว่าจำนวนของคลอดใน 1 ชุด ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ หรือปรับตามอัตราเข้าคลอดเฉลี่ยที่ฟาร์มทำได้จริง โดยนำสุกรสาวมาทดแทน เพื่อให้ใช้คอกคลอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปกติจำนวนสุกรสาวทดแทนควรมีอย่างน้อย 25 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนแม่พันธุ์หนึ่งกลุ่ม ผู้เลี้ยงสามารถกำหนดจำนวนสุกรสาวที่ต้องซื้อเข้าฟาร์มได้จากจำนวนสุกรอ้อมท้องในหนึ่งกลุ่ม ในช่วงก่อนที่สุกรอ้อมท้องเหล่านั้นจะกลับเข้ามาผสมใหม่ประมาณ 3-4 เดือน แต่ถ้าฟาร์มผลิตสุกรสาวทดแทนเองก็จะมีจำนวนสุกรอายุ 2-8 เดือน เป็น 1 ใน 3 ของจำนวนสุกรนางตั้งฝูง

ค. หลักพื้นฐานของระบบเข้าหมด-ออกหมด

ระบบเข้าหมด-ออกหมดต้องแบ่งแม่พันธุ์เป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มมีจำนวนแม่พันธุ์เท่า ๆ กัน การจัดการถูกแบ่งบริเวณการเลี้ยงเป็นหลายบริเวณ (zone) ตามสถานภาพของแม่พันธุ์ที่เปลี่ยนไป แม่พันธุ์ถูกย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งและย้ายทุกครั้งที่สถานภาพเปลี่ยนไป ช่วงเวลาการย้ายจึงค่อนข้างแน่นอน เช่น แม่พันธุ์ในกลุ่มเดียวกันเข้าคลอดพร้อมกัน เมื่อย่านแม่ก็ย้ายพร้อมกันในครั้งเดียวและถูกย้ายจากเล้าคลอดไปยังเล้าผสม เป็นต้น

10.7 การหย่านมเร็ว

ระบบการหย่านมเร็วได้รับการพัฒนาเพื่อใช้เป็นมาตรการในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากแม่สุกรสู่ลูกสุกร และนำระบบแยกฟาร์มเลี้ยงและระบบเข้าหมด-ออกหมดมาใช้ เพื่อป้องกันการติดเชื้อระหว่างสุกรต่างอายุกัน

ก. แบบการหย่านมเร็ว

การหย่านมเร็วมี 2 แบบ คือ

1. การหย่านมเร็วแบบมีโปรแกรมยาร่วมด้วย (Medicated early weaning, MEW)

MEW เป็นการหย่านมเร็วที่มีโปรแกรมการใช้ยาและวัคซีนต่าง ๆ ให้แก่แม่สุกร ลูกสุกรหย่านม และลูกสุกร รวมทั้งมีการแยกสุกรเลี้ยงตามอายุและสถานที่ โปรแกรมนี้ถูกใช้ในการรวมกลุ่มสุกรจากหลายแหล่ง เพื่อประเมินผลทางพันธุกรรมและ

พัฒนาสุขภาพสุกร เสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างแพงสำหรับค่ายาและวัคซีน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ยืนยันว่า การทำวัคซีนแม่สุกร การหย่านมเร็ว การให้ยา และการแยกลูกสุกรเลี้ยงตามอายุเพื่อกำจัดเชื้อโรคบางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นทั้งหมด แต่ MEW ในภาพรวมทำให้สุกรมีสุขภาพดี ผลการทดสอบชี้ชัดเจนว่า การหย่านมเร็วและการแยกสุกรเลี้ยงตามอายุและสถานที่เป็นส่วนที่ดีของ MEW ส่วนการทำวัคซีนแม่สุกรมีผลเล็กน้อย แต่อาจเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการกำจัดการเกิดโรครุนแรงในแม่สุกรและลดการแพร่เชื้อระหว่างดำเนินการแยกเลี้ยงสุกร สำหรับการรักษาทางยาของแม่และลูก ไม่ปรากฏว่าสามารถลดหรือกำจัดเชื้อแบคทีเรียในสุกรได้ ดังนั้นวัคซีนและการให้ยาถูกนำมาใช้ในโปรแกรม MEW เมื่อมีโรคในฝูง นอกจากนี้การทำวัคซีนให้แก่สุกรสาวและสุกรพ่อพันธุ์จำเป็นเพื่อปรับสถานภาพทางภูมิคุ้มกันโรคสุกรใหม่ให้เข้ากับฝูงสุกรเดิม เพื่อเป็นการประเมินถึงความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มสุกรจากหลายแหล่ง

Wiseman และคณะ ได้ทำการศึกษาโปรแกรมการทำวัคซีนในแม่สุกรและการให้ยาในลูกสุกรเพื่อกำจัดเชื้อที่ปรากฏในฝูงสุกรที่มาจกหลายแหล่ง การให้ยา ลูกสุกรหย่านมที่อายุ 10 15 และ 20 วัน และถูกนำไปเลี้ยงในที่ใหม่ พบว่า ลูกสุกรหย่านมที่อายุ 10 วันและเข้าวิธีการ MEW จะไม่พบเชื้ออื่นใดนอกจาก *Streptococcus (S.) suis* และผลทางเลือดให้ผล positive กับโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ (TGE) แต่สำหรับลูกสุกรหย่านมที่อายุ 15 และ 20 วัน พบติดเชื้อ *Bordetella bronchiseptica*, *Hemophilus (H.) parasuis* และ *P. multocida* (type D, nontoxigenic) จากผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าลูกสุกรจากหลายแหล่งสามารถนำมาเลี้ยงรวมกันและคงรักษาสถานะทางสุขภาพให้ดีขึ้นอย่างสัมพันธ์กัน

2. หย่านมเร็ว (Segregated early weaning, SEW)

SEW เป็นการหย่านมเร็วลูกสุกรที่อายุน้อยกว่า 21 วัน เพื่อการผลิตลูกสุกรที่แข็งแรง จากลูกสุกรที่ได้มาจากฝูงสุกรแม่พันธุ์ที่สามารถถ่ายทอดเชื้อโรคสู่ลูกสุกรได้ โดยการพรางลูกสุกรจากแม่ก่อนที่ความต้านทานโรคในตัวลูกจะลดลงจนอาจติดเชื้อโรคบางชนิดจากแม่ เช่น เชื้อไมโครพลาสมา เป็นต้น แล้วนำไปแยกเลี้ยงในฟาร์มอนุบาลพิเศษที่ปลอดโรคและอยู่ห่างจากฟาร์มสุกรอื่น จนถึงที่อายุหนึ่งหรือถึงน้ำหนักหนึ่งซึ่งลูกสุกรแข็งแรงพอจะถูกปล่อยไปสู่โลกภายนอกได้ ผลที่ได้จากระบบนี้คือ สุกรที่ได้มีสุขภาพ

สมบูรณ์เต็มที่ ปลอดภัยจากเชื้อโรคบางชนิดที่แอบแฝงอยู่และไม่แสดงอาการในฝูงพ่อแม่พันธุ์เดิม เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ เป็นต้น กรณีที่สุกรที่ออกจากระบบนี้ถูกนำไปทำฝูงพ่อแม่พันธุ์ใหม่ก็จะเป็นฝูงที่มีสุขภาพดี กรณีที่สุกรที่ออกจากระบบนี้ถูกนำไปเลี้ยงเป็นสุกรขุนจะทำให้สุกรมีอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการเปลี่ยนอาหารดีเยี่ยม เนื่องจากมีสุขภาพสมบูรณ์ ไม่มีเชื้อโรคแอบแฝงอยู่ในตัว

ปัจจุบันฟาร์มขนาดใหญ่ให้ความสนใจระบบการหย่านมเร็วนี้เป็นพิเศษ เพราะให้ผลทางอ้อมคือ วงจรการให้ลูกเร็วขึ้น จำนวนครอกต่อแม่ต่อปีมากขึ้น และได้ลูกหย่านมมากขึ้น ฟาร์มสุกรบางฟาร์มที่มีระบบการเลี้ยงที่ได้มาตรฐาน สามารถทำระบบหย่านมเร็วนี้ได้ผลดีในระดับหนึ่งแล้ว แต่ต้องมีการพัฒนาต่อเนื่องไปอีกเพื่อให้ลูกต้องตามหลักวิชาการและเหมาะสมกับสภาพของประเทศไทย และควรส่งเสริมให้หลายมากขึ้น เพราะระบบการเลี้ยงและหย่านมในรูปแบบเดิมในฟาร์มขนาดใหญ่หลายฟาร์มนั้นเกิดความสูญเสียมากทั้งในฝูงพ่อแม่พันธุ์ทดแทนและในฝูงสุกรขุน ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังไม่มีที่สิ้นสุด

การพัฒนาบระบบหย่านมเร็วหรือ SEW นี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากและควรเร่งให้มีการพัฒนาโดยเร็ว เพราะปัญหาโรคระบาดในฟาร์มเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทุกปี และทุกฟาร์ม ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อร้ายแรงหรือโรคที่แอบแฝงไม่แสดงอาการชัดเจน การมีระบบหย่านมเร็วที่เหมาะสมกับฟาร์มจะสามารถลดความสูญเสียที่ต่อเนื่องและมีมูลค่ามหาศาลนี้ได้ แต่หลักการต่าง ๆ ของ SEW อาจมีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในแต่ละฝูงสุกร อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่ลดระบบป้องกันโรคลง ทำให้ความเสี่ยงของการที่จะได้รับเชื้อโรคเพิ่มขึ้น ดังนั้นหลักการของ SEW จะเป็นนโยบายเชิงประกันสุขภาพของสุกรที่ดีได้ หากมีการลดความเสี่ยงที่จะก่อปัญหาสุขภาพได้ การจัดการนี้ประสบความสำเร็จต้องใช้เวลาและวัคซีนด้วย

ข. หลักการของ SEW

หลักการของ SEW มีดังนี้

1. ลูกสุกรต้องได้รับนมแม่เหลืองและทำการหย่านมลูกสุกรที่อายุน้อยกว่า 21 วัน ดีที่สุดคือไม่เกิน 14 วัน ในขณะที่ภูมิคุ้มกันที่ได้จากแม่ (colostral immunity) ยังคงสูงอยู่

ซึ่งสามารถป้องกันการติดเชื้อโรคต่าง ๆ ที่มาจากแม่สุกรได้ (อายุหย่านมต่าง ๆ จะถูกใช้ในการควบคุมการติดเชื้อต่าง ๆ)

2. มีการทำวัคซีนป้องกันโรคในฝูงแม่พันธุ์อูม์อย่างเคร่งครัดโดยเฉพาะโรคที่มีปัญหาภายในฟาร์ม เช่น Porcine Reproduction and Respiratory Syndrome (PRRS), Pseudorabies Virus (PRV) และ Transmissible Gastroenteritis Virus (TGEV) รวมทั้งวัคซีนป้องกันโรคหิวาต์สุกร (Swine Fever) และวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease, FMD) เพื่อให้แม่สุกรมีระดับภูมิคุ้มกันที่สูงและถ่ายทอดไปสู่ลูกสุกรทางนมแม่เหลือง และการให้ยาถูกใช้เป็นครั้งคราวใน SEW

3. แยกเลี้ยงแบบระบบการผลิตแบบมัลติไซด์ร่วมกับการเลี้ยงสุกรระบบเข้าหมด-ออกหมด โดยทำการหย่านมลูกสุกรเป็นชุด ๆ แต่ละชุดให้มีอายุห่างกันน้อยที่สุดหนึ่งวันหรือในแต่ละชุดลูกสุกรต้องมีอายุห่างกันไม่เกิน 7 วัน ทั้งนี้เพราะในลูกสุกรอายุน้อย ๆ นั้นแม้อายุห่างกันเพียง 3-4 วันก็มีความแตกต่างในเรื่องน้ำหนัก ความแข็งแรงและความต้านทานโรค แต่ละชุดจะเข้าพร้อมกันและออกพร้อมกันทั้งโรงเรือนหรือคอก

4. หน่วยงานต้องแยกเป็นอิสระ (isolated nursery) ห่างไกลจากฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ และสุกรขุน ในระยะทางพอสมควรที่จะไม่ทำให้มีการติดเชื้อได้ง่าย

5. โรงเรือนอนุบาลต้องเป็นระบบปิด (close system) คือ เป็นห้องปิดขนาดบรรจุลูกสุกรที่หย่านมมาเป็นชุด ๆ ชุดละห้อง มีการควบคุมอุณหภูมิ อากาศ อาหาร แยกกันโดยเด็ดขาด เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค

6. การทำความสะอาด การฆ่าเชื้อ และระบบป้องกันโรค ถูกนำมาใช้ป้องกันเชื้อโรคจากสิ่งแวดล้อมสู่ตัวลูกสุกร ซึ่งจะต้องทำอย่างเข้มงวด

7. เทคโนโลยีอาหารและการให้อาหารเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การหย่านมระบบนี้ประสบความสำเร็จหรือไม่ ในช่วงนี้ลูกสุกรมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายหลายด้าน เช่น การย่อยอาหาร กระบวนการเมแทบอลิซึม และการเปลี่ยนแปลงระดับภูมิคุ้มกันโรค การจัดการทางด้านอาหารจึงมีความสำคัญอย่างมาก ถ้าสามารถจัดการในช่วงนี้ได้ดี จะส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตของลูกสุกร อาหารที่เหมาะสมในช่วงนี้ควรมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับน้ำนมแม่ ซึ่งมีส่วนประกอบโดยคิดเป็นน้ำหนักแห้ง คือ โปรตีน 30 เปอร์เซ็นต์

ไขมัน 35 เปอร์เซ็นต์ และแลคโตส 25 เปอร์เซ็นต์ เป็นอาหารที่ย่อยง่ายและควรเป็นอาหารเหลวเหมือนน้ำนมแม่ในระยะต้น ๆ หลังจากพรางลูกจากแม่ ดังนั้นในระยะนี้จึงควรมีอุปกรณ์พิเศษเหมือนเต้านมเทียม (artificial sow) จากนั้นเมื่อลูกสุกรสามารถกินอาหารเม็ดได้จึงค่อย ๆ เปลี่ยนเป็น

8. น้ำคร่ำให้ในรูปหัวจืด ซึ่งง่ายต่อการจัดการและการกินของลูกสุกร ความสูงของหัวจืดอยู่ที่ระดับไหล่ของลูกสุกร ความสะอาดเป็นสิ่งสำคัญ ในช่วงแรกควรเติมอิเล็กโทรไลต์ ซึ่งจะช่วยให้สุขภาพของลูกสุกรในช่วงวิกฤตินี้ดีขึ้น

9. อุณหภูมิเหมาะสมและการระบายอากาศดี ในช่วงแรกไม่ควรต่ำกว่า 32 องศาเซลเซียส จึงควรมีหลอดไฟกักให้ความอบอุ่นในเวลากลางคืน หลังจากนั้นจึงค่อยลดอุณหภูมิลงครั้งละ 1 องศาเซลเซียส ทุก ๆ 2-3 วัน จนถึงอุณหภูมิปกติ 28 องศาเซลเซียส

10. การจัดการสุขภาพ ต้องมีการดูแลสุขภาพอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา เรียก intensive care unit (ICU) ของลูกสุกร หลังจากที่ลูกสุกรมีน้ำหนักถึงระยะสุกรขุนและแข็งแรงดีแล้วจึงย้ายไปยังฟาร์มสุกรขุนต่อไป มีการป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคจากภายนอกเข้าสู่ในฟาร์มสุกรอนุบาลอย่างเข้มงวดและการป้องกันเชื้อจากภายนอกที่ติดมากับตัวสุกร โดยต้องมีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อก่อนที่จะย้ายสุกรรุ่นต่อไปมาเลี้ยง มีการจัดการแบบเข้าหมด-ออกหมดทำการหย่านมลูกสุกรตามอายุทั้งครอกและต้องดูขนาดตัวของลูกสุกรด้วย ลูกสุกรในชุดเดียวกันและแต่ละตัวต้องมาจากครอกที่ปลอดภัย

11. การเคลื่อนย้ายระหว่างโรงเรือนหรือฟาร์ม ต้องระมัดระวังการนำโรคมานาสู่ฝูงสุกร พาหนะที่ใช้ขนย้ายต้องทำจากวัสดุที่สามารถทำความสะอาดง่าย เช่น สแตนเลส ภายในแบ่งเป็นห้อง ๆ สำหรับสุกรแต่ละชุด การทำความสะอาดต้องทำและพักไว้ก่อนการเคลื่อนย้ายอย่างน้อย 7 วัน

ดังนั้นการจะหย่านมในช่วงอายุเท่าไรนั้นต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละฟาร์มและความสามารถในการจัดการของแต่ละฟาร์ม

ค. อายุหย่านมกับระบบภูมิคุ้มกันของลูกสุกร

อายุหย่านมมีผลต่อระบบภูมิคุ้มกันของลูกสุกร จากเดิมหย่านมลูกสุกรที่อายุ 45-50 วันนั้น ในระยะนี้ระดับภูมิคุ้มกันที่ได้จากแม่ passive immunity มีปริมาณต่ำมาก ปริมาณน้ำนมที่แม่สุกรผลิตลดลงอย่างมาก และลูกสุกรกินอาหารแข็งได้ประมาณ 70-80 เปอร์เซ็นต์ของความต้องการสารอาหารของร่างกาย ในขณะที่ระบบภูมิคุ้มกันที่ลูกสุกรผลิตขึ้นเองเกือบสมบูรณ์เต็มที่ ถ้าในฟาร์มนั้นมีการให้วัคซีนป้องกันโรคแก่ลูกสุกรอย่างรวดเร็ว (แม้ว่าจะมีการรบกวนกันบ้างระหว่างระดับภูมิคุ้มกันโรคและวัคซีน) เพื่อให้ลูกสุกรสามารถสร้างภูมิคุ้มกันโรคต่าง ๆ ขึ้นได้เอง และมีการจัดการด้านต่าง ๆ ที่ดี เช่น อาหาร น้ำ การระบายอากาศและอุณหภูมิ และการจัดการทั่ว ๆ ไปดี ก็จะทำให้ลูกสุกรค่อย ๆ สร้างภูมิคุ้มกันขึ้นเองจนสมบูรณ์ เพื่อป้องกันโรคต่าง ๆ ได้เมื่อหย่านม และลูกสุกรที่หย่านมออกไปจะแข็งแรงสมบูรณ์และพร้อมที่จะกินอาหารเองได้อย่างเต็มที่ ถ้าในช่วงก่อนหย่านมระยะนี้มีการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากแม่สู่ลูกหรือจากสุกรสู่สุกรเอง อาจทำให้ลูกสุกรที่อยู่ในนมถึงแม้ว่าจะมีระดับภูมิคุ้มกันต่อโรคอยู่ก็ตามได้รับผลเสียหายได้ด้วย เช่น โรคหิวาต์สุกร เพราะช่วงนี้ระดับภูมิคุ้มกันโรคลดลง ขณะที่ภูมิคุ้มกันโรคที่ลูกสุกรสร้างขึ้นเองยังไม่สมบูรณ์

การหย่านมที่อายุ 3-4 สัปดาห์นั้น ระดับภูมิคุ้มกันที่ได้จากแม่ passive immunity มีปริมาณลดต่ำลงมาก ในขณะที่ระบบภูมิคุ้มกันที่ลูกสุกรผลิตขึ้นเองยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ และลูกสุกรกินอาหารแข็งได้เพียง 50-60 เปอร์เซ็นต์ของความต้องการสารอาหารของร่างกาย การหย่านมในช่วงนี้ลูกสุกรจะเกิดภาวะเครียดและส่งผลถึงความแข็งแรงของลูกสุกรได้ แต่ถ้าในช่วงก่อนหย่านมระยะนี้ลูกสุกรเกิดติดเชื้อโรคและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการแพร่ขยายของเชื้อโรค มีผลทำให้ลูกสุกรป่วยเกิดการสูญเสียอย่างมากขึ้นได้ ถึงแม้ว่ายังคงมีระดับภูมิคุ้มกันต่อโรคที่ได้จากน้ำนมแม่อุบัติก็ตาม เช่น กรณีการเกิดปัญหาโรคหิวาต์สุกรของลูกสุกรดูดนมและลูกสุกรอนุบาล

ปัจจุบันมีการหย่านมเร็วที่อายุ 14 วันหรือน้อยกว่าจนถึงอายุ 21 วัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการลดการถ่ายทอดเชื้อโรคจากแม่สู่ลูก ในช่วงนี้ลูกสุกรยังคงมีภูมิคุ้มกันที่มาจากแม่สุกร passive immunity ผ่านทางน้ำนม ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณต่ำลงแต่ก็ยังสูงอยู่และมีแอนติบอดีที่ได้จากน้ำนมธรรมชาติ จึงได้ลูกสุกรที่มีสุขภาพดี เจริญเติบโตเร็ว

ตารางที่ 10.7 ความสัมพันธ์ของโรคกับอายุขัย

อายุขัย (วัน)	<i>S. suis</i>	<i>H. ps</i> *	Mh	App	Virus**
<14	+	+	-	-	-
>14-<21***	+	+	-	-	-
>21	+	+	+	+	-

* ควบคุมได้ด้วยยาปฏิชีวนะขณะขัย

** การแยกเชื้อได้ต่างกันขึ้นอยู่กับการทำวัคซีนและโรคที่พบ

*** ± เชื่อสามารถแยกได้ปริมาณน้อยจากสุกรบางตัว สำคัญตอนมีการขัยมากกลุ่มใหญ่หรือเลี้ยงในสภาพมีสภาวะเครียด

ที่มา : ดัดแปลงจาก Clark (1996)

ตารางที่ 10.8 อายุขัยนอกลูกสุกรสูงสุดที่สามารถป้องกันการติดเชื้อจากแม่สุกรสู่ลูกสุกรในคอกคลอดได้

โรค	อายุขัยนอกลูกสุกรสูงสุด (วัน)
โรคพิษสุนัขบ้าเทียม (AD)	21
โรคปอดและเยื่อหุ้มปอดอักเสบ (<i>Actinobacillus pleuropneumoniae</i> ; App)	21
โรคทีจีอี (TGE)	21
โรคเกลสเซอร์ (<i>Hemophilus (H.) parasuis</i>)	14
โรคติดเชื้อซาลโมเนลล่า (<i>Salmonella</i>)	12
โรคพีอาร์อาร์เอส (PRRS)	10
โรคติดเชื้อมีโคพลาสมา (<i>Mycoplasma hyopneumoniae</i> , Mh)	10
โรคติดเชื้อพลาสเจอร์เรลล่า (<i>P. multocida</i>)	10
โรคสมองอักเสบจากเชื้อสเตรปโตคอคคัส (<i>Streptococcal meningitis</i>) (<i>Streptococcus (S.) suis</i>)	14

ที่มา : Yeske (1994) อ้างโดยประวัติ (2545)

โดยแยกลูกสุกรไปเลี้ยงในโรงเรือนอนุบาลห่างจากโรงเรือนแม่สุกรเป็นชุดใหญ่ ๆ ใน สัปดาห์หรือกลุ่มคลอดนั้น ๆ (batch or lot wean) แล้วแยกเลี้ยงแต่ละชุดตามระบบ สัปดาห์ตัดขาดจากกันอย่างชัดเจน ไม่ปะปนกัน รวมทั้งมีการแยกเลี้ยงสุกรอนุบาลและ สุกรขุนห่างจากกันเด็ดขาดในแต่ละฟาร์มที่ห่างไกลกันและไกลจากฟาร์มอื่นด้วย เพื่อลด การแพร่กระจายของเชื้อโรคจากสุกรสู่สุกร เป็นการจัดการแบบระบบการผลิตแบบมัลติ- ไซต์ คือ ฟาร์มคลอด ฟาร์มสุกรอนุบาล และฟาร์มสุกรขุน เพื่อป้องกันการถ่ายทอดเชื้อ จากสุกรที่เป็นพาหะของโรคภายในฟาร์มได้ ทำให้ผลผลิตสุกรของฟาร์มสูงขึ้น ซึ่งการ จัดการในระบบนี้ เรียก การหย่านมเร็วเพื่อการแยกเลี้ยงลูกสุกรตามอายุ (SEW)

จุดวิกฤตสำคัญที่สุดของ SEW คือ การกำหนดอายุการหย่านมที่จะ กำหนดสถานภาพของสุขภาพในแต่ละฝูงสุกร ตัวอย่างเช่น ถ้าแม่สุกรไม่แพร่เชื้อไว้ ระหว่างคลอด การหย่านมที่อายุน้อยกว่า 14 วัน (ตารางที่ 10.7) มีโอกาสติดเชื้อ *Streptococcus (S.) suis* และ *Hemophilus (H.) parasuis* ในฝูงได้ ถ้า *S. suis* ก่อโรค ขึ้น การรักษาสุกรป่วยมีแบบเฉพาะ ซึ่งแตกต่างกันได้ในแต่ละฝูงสุกร แต่ถ้า *H. parasuis* ก่อโรคขึ้น ยาปฏิชีวนะ (รูปฉีดหรือละลายน้ำ) ที่ไวต่อเชื้ออาจถูกใช้ในขณะหย่านม เพื่อป้องกันโรคในสุกรหย่านม

ถ้าหย่านมอยู่ระหว่าง 14-21 วัน *S. suis* และ *H. parasuis* ยังคงพบอยู่ รวมทั้งอาจพบเชื้อแบคทีเรียอื่นในปริมาณไม่มาก (ตารางที่ 10.7) และพบในสุกรหย่านม บางตัวระหว่างการเลี้ยงสุกรรุ่นถึงสุกรขุนอาจได้รับเชื้อเข้ามาอีก แต่ไม่แสดงอาการของ โรคทราบเท่าที่สภาพการเลี้ยงไม่ก่อสภาวะเครียดแก่สุกรมากไป เมื่ออายุหย่านมมากกว่า 21 วัน โอกาสรับเชื้อโรคมีได้ทุกโรคและจะแสดงอาการของโรคขึ้นเมื่อได้รับความเครียด เข้ามา แต่ถ้ามีระบบการจัดการที่ดี สามารถลดความเครียดได้ จะไม่มีสุกรป่วย จาก ตารางที่ 10.8 แสดงอายุหย่านมลูกสุกรสูงสุดที่สามารถป้องกันการติดเชื้อบางชนิดจาก แม่สุกรสู่ลูกสุกรในคอกคลอดได้

ง. ระบบป้องกันโรค

มาตรการของระบบป้องกันโรคที่จำเป็นสำหรับ SEW

1. โรงเรือนเลี้ยงสุกร ควรมีรั้วรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์ เพื่อป้องกันบุคคลหรือสัตว์อื่นโดยเฉพาะหนู ยานพาหนะภายนอกที่ผ่านเข้ามาต้องผ่านการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ คนเลี้ยงและแขกที่มาเยือนต้องใส่สวมใส่เสื้อผ้า รองเท้าบูทที่สะอาดก่อนเข้าคอก
2. คอกสุกรต้องเป็นคอกปิด เพื่อป้องกันการได้รับเชื้อจากคอกข้างเคียง คอกสุกรทุกคอก รวมทั้งอุปกรณ์ภายในคอก (ฟัดลม ที่ให้อาหาร เป็นต้น) ต้องล้างให้สะอาดด้วยเครื่องล้างแรงสูงและผ่านการฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อที่สะอาด
3. บริเวณที่เลี้ยงสุกรหลายอายุ ควรพิจารณาเรียงลำดับเข้าดูแล จากสุกรอายุน้อยสุดไปสุกรอายุแก่สุด
4. ระยะห่างที่เพิ่มขึ้นระหว่างฝูงสุกรแม่พันธุ์และสุกรหย่านม ช่วยลดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อโรคขึ้นได้ (นอกจากนี้ถ้าชุดสุกรหย่านมอยู่เหนือลมของฝูงแม่พันธุ์อย่างน้อย 100 เมตรขึ้นไป จะช่วยเรื่องสุขภาพได้มาก)
5. สุกรตายต้องรีบนำออกเพื่อรวบรวมไปกำจัดทิ้งต่อไป

